

செவ்வாய்

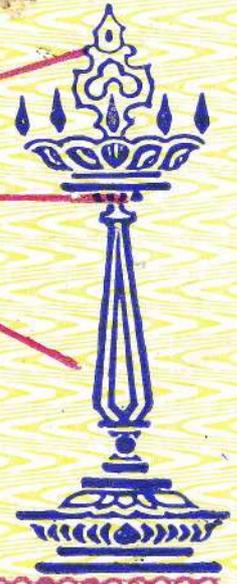

நாளச்சுடர்

மலர்

கார்த்திகை

2000

எவ்வாறு

சுந்தரீதியான் ஆச்சாரம் தலை கலைபண்டிட்டுப் பூரவை

சிவமயம்

குறள் வழி

“ பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டும் உயர்வு ”

பொருள் :-

நல்லறிவாளர் செல்வத்துடன் வாழும்
போது பணிவாகவும், வறுமையில் பணியாம
லும் வாழ வேண்டும்.

நற்சிந்தனை

தொண்டர் நாங்களே

இராகம் :
மாயாமாளவகௌளை

தாளம்:
திஸ்ர ஏகம்

பல்லவி

தொண்டர் நாங்களே — சிவ
தொண்டர் நாங்களே

அநுபல்லவி

அண்டத்திற் பிண்டத்தில்
ஆண்டவனைக் காணும் (தொண்)

சரணம்

மண்டு பிணியால் வருந்த மாட்டோம்
மாதாக் கருப்பையின் மீண்டு வாராத் (தொண்)

பண்டுசெய் வினையெலாம் பறந்து போச்சு
பாரி லனைத்தும் உறவே யாச்சு (தொண்)

கொண்டுங் கொடுத்துங் குடிகுடி யீசற்கு
என்று மானாகி எப்போதும் வாழும் (தொண்)

வேதாந்த சித்தாந்தம் வேறாகக் காணோம்
வீட்டு நெறியினில் நாட்டம் மிகவுள்ள (தொண்)

சிவசிவ வென்றெந்த வேளையுஞ் சொல்லிச்
சீவன் சிவனென்று சித்தத்திற் கொள்ளும் (தொண்)

இருந்த இடத்தினில் எல்லாம் பார்ப்போம்
பொருந்திய வண்ணம் பூமியில் வாழும் (தொண்)

2000 கார்த்திகை

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
1) சந்திர்ப்பங்களை நழுவ விடாதிர்கள்	1 - 3
2) என்னை ஏன் படைத்தாய் இறைவா?	4 - 5
3) சாயிபுடன் தித்யலீகம்	6 - 8
4) சைவசமயத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்கள்	9 - 12
5) பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர்	13 - 14
6) தமிழும் சைவமும் ஆழியாவரம் வெற்றுவையே	15 - 16
7) சந்நிதியான்	17 - 20
8) இந்தியப் பண்பாட்டிற் குருவின் பாரம்பரியம்	21 - 24
9) திருக்கோவிலும் தலவிருட்சத்தின் மகிமையும்	25 - 27
10) ஸ்ரீ செல்வச்சந்திரதீர்த்தநாதன் திருத்தல புராணம்	- 28
11) மாறுபடாத மேன்மைப்படுத்தும்	29 - 32
12) ஞானச்சாடர் வாசகர் போட்டிக்கான வினாக்கள்	33 - 34
13) வாசகர் போட்டிக்கான விதிமுறைகள்	- 35
14) லாழ்வியலில் இறைத்தத்துவம் மாணவர் பக்கம்	36 - 38
15) விஜய நகர காலத்தில் முருக வழிபாடு	39 - 40

அன்பளிப்பு : மலர் ஒன்று 30/- ரூபா
 வருடச்சந்தா தபால் செலவுடன் 388/- ரூபா.
 சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவைபினர்

அச்சம் பதிப்பு : அச்சகம் - சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்
 தொண்டைமாளாறு.

“**ஞானசீகரர்**”

ஐப்பசி மாத வெளியீடு

வெளியீட்டுரை :

ஐப்பசிமாத மலருக்கான வெளியீட்டுரையை ஒய்வுபெற்ற ஆசிரியர் திரு. க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் வழங்கினார்கள். பேரவையில் செயற்பாடுகள் பற்றி எடுத்துக்கூறிய திரு. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் ஞானசீகரரின் நொடர்ச்சியான வெளியீட்டை அதற்கு ஆதாரமாகக் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள்.

மதிப்பீட்டுரையை வழங்க வந்த திரு. க. நவரத்தினம் ஆசிரியரின் பல்வேறு நிறவைகளையும் எடுத்துக்காட்டி, அவரது தகப்பனாரது காலத்திலிருந்தே முருகபக்தனாக இருக்கின்ற திரு. நவரத்தினம் ஆசிரியர் மதிப்பீட்டுரையை வழங்குவது பொருத்தமானது எனவும் குறிப்பிட்டார்கள்.

மதிப்பீட்டுரை :

மதிப்பீட்டுரையை வழங்கிய திரு. க. நவரத்தினம் ஆசிரியர் அவர்கள் ஒவ்வொரு வெளியீட்டிலும் அறிமுகவுரை, மதிப்பீட்டுரை என்பவற்றை மேற்கொள்வது இந்த மலருக்கான ஒரு சிறப்பு அம்சம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள்.

இன்று தமிழ் இனம் மிகவும் துன்பப்பட்டு பல்வேறு சிக்கல்கள் கத்திரில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது இழப்பதற்கு எனக்கு ஒன்றுமில்லை என்று கூறுகின்ற நிலையில் உள்ள அங்களுக்கு இறைபத்தியும், முருக வழிபாடும் மட்டுமே துணையாக இருக்க முடியும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார்கள்.

முன் அட்டைப்படத்தில் அமைப்பு, இவ்வாணையில் இடம் பெற்றுள்ள பல்வேறு அம்சங்களையும் குறுநீக்கமாக எடுத்துக்காட்டிய ஆசிரியர் அவர்கள் இந்த அமைப்பு மலருக்கு மிகவும் பொருக்கமானது என்பதைக்கூறி இதுவை மாற்றவேண்டுமென்று கூறப்படுகின்ற ஆலோசனைகள் பொருத்தமற்றவை எனவும் எடுத்துக்காட்டினார்கள்.

தகவலேவை செய்பவர்கள் ஞானிஸ்ரவம் மரத்தின் கோலம் மாணல்களை நீக்குவது போல ஞானசீகரர் என்று இந்த ஞானம் வாழ்க்கையில் கோலம் மாணல்களை நீக்குவதற்கு பயன்படுகின்ற தன்மையைச் சுட்டிக்காட்டினார்கள்.

இறுதியாக கட்டுரைகள் ஒவ்வொன்றையும் தனக்கியுள்ள தனித துலமான பாணியில் விமர்சனம் செய்து தனது உரையை நிறைவு செய்தார்கள்.

கூடர் தரும் தூக்கல்

இலங்கை பல்விவச்சமுதாய நாடாக இருப்பது யதார்த்தமான ஒரு விடயம். ஆனாலும் இந்த பல்விவச்சமுதாயத்தினால்தான்மேலே ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சினைகளும், அதனால் ஏற்பட்டுள்ளொண்டிருக்கின்ற அனாதைகளும் உலக மக்களின் கவனங்களை ஈர்க்கின்ற விடயங்களாகி விட்டன.

அண்மைக் காலம் பெற்ற பண்டாரவணை சிந்தனையென இளைஞர் புனர்வாழ்வு முறையினைப்புகொண்டெடுக்கப்பட்ட இக்காலக காலகால சம்பவங்களுக்கு முர் உகர சம்பவமும் இந்தச்சம்பவம் தொடர்பாக நாம் இரண்டு விடயங்களை கருத்திற் கொள்ளலாம்.

1) ஒய்ப்பதாம் ஆண்டு தார்பத்திற் றுரம்பித்த இலக்குப்பாடம் இவ்வும் தொடர்த்து கொண்டிருக்கிறது. - இது இலங்கை மக்கள் அனைவரும் சிந்திக்க வேண்டிய விடயம்.

2) இக்க படுகொலைச்சம்பவம் தொடர்பாக தமிழ்நாட்டின் தமது துரிசுததை வெளிப்படுத்தினாலும் நடந்தேறிய கொடுமையான தீர்ப்பின் தன்மை, மறியும் சம்பந்தப்பட்ட குடும்பங்களின் துன்பங்கள் நிலை என்பவற்றை சித்திக்கும்பொழுது தமிழ் மக்களின் உணர்வுகளான உணர்வுகளை குறிப்பாக வந்து தீர்த்து மக்களின் உணர்வுகளை போதாதென்ற கவலைத்தோன்றுகிறது.

இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் ஆதீர்ப்பும், சமயம் என்பவற்றையிட மனிதாய் யானம், மனிதநீர்ப்பும், மனித தீர்ப்பும் என்பவற்றையே முன்னமடிப்பெற்றவையாக இருக்க வேண்டும்.

மேலும் தமிழ் மொழிசெயல் பேசுகின்றவர்கள் மனிதீயாக இந்துக்கள், கிருஸ்துவர்கள், இஸ்லாமியர்கள் என்றும், தீர்த்துசீரீயாக வாழ்ப்பானம், மட்டக்களப்பு, மலையகம் என்றும் மற்றும் பல்வேறு வகையான சாதிபிரகாரகவும் பிரிவுபடுவதற்கு படுகொலை நாள் பேசுகின்ற மொழித்தீர்ப்பாக நாம் எப்போதும் தமிழன் என்று சிந்தித்திடுவதற்குமேல் ஒற்றுமை காலவேண்டியது அவசியமாகின்றது.

இவ்வாறு வெற்றுமைகளை மறந்து மனித தீர்ப்புநிலைப்படுதலில் தமிழர்கள் அனைவரும் ஒன்றுவந்து செயற்படுவதனால் மட்டபெற்று நாடித்த தெருளை உருக்கும் பண்டாரவணைப் படுகொலைச்சம்பவங்களின் போது தன்னும் தமிழர்களின் தீர்ப்பும் உணர்வுகளை ஒட்டுமொத்தமாக வெளிப்படுத்தி உலகின் அனுதாபத்தையும் அங்கொரத்தையும் பெறக்கூடியதாக இருக்கும்.

அதுமட்டுமன்றி ஒன்றிணைந்து தீர்ப்புத்தனையை மேற்கொள்வதற்கும் அதன் மூலம் ஆதீர்ப்பு பாத்நகர்பெற்று தீர்ப்புடன் தமது துன்பங்களை போக்கி கொள்வ திற்பும் அது முனை செய்வதாக அளவயும்.

இன்று மொழி, மதம், இனம் பேசும் என்பவற்றைக்கடந்து உலகமக்கள் அனைவரும் ஒரே சமுதாயம் என்ற கருத்து வலுப்பெற்று வருவது மட்டுமன்றி உலக ஒளிம்பிக்க போட்டி போன்றவற்றில் அன்றை உணர்வு உலகமயில் பேணப்படுவதை யும் நாம் கண்டடக்க பார்க்கின்றோம். இந்த நிலையில் நடைபெறுகின்ற துன்பியல் தீர்ப்புகளின் மூலமாகவேனும் தமிழர்கள் ஒன்றுபடுவார்களா?

செல்வச்சந்திரப் பெருமான் திருப்பாடல்கள்

1. செல்வச் சந்திரநாயகர்
 சிந்தனை செய்வாரி - அந்தச்
 சிறந்தவேல் முருகனாய்த்
 தோன்று தம்மா - எத்தன்
 தொல்லைக ளெல்லாமே
 ஓடுதம்மா - முருகன்
 சுந்தர வதனமே
 தெரியுதம்மா. (செல்வ)

2. கையேத்திக் கும்பிட்டுக்
 சுந்தர வென்றால் - ஐயன்
 காலிற் சரங்கை காதிற்
 கேட்டுதம்மா
 வையத்தி வலன்போல
 இல்லையம்மா - அவன்
 மலரடியைத் தொழுநேத்த
 வாருமம்மா. (செல்வ)

3. நல்லடியர் கூடிநட
 மரடுகின்ற - அரிய
 நல்லடியர் தொலிண்டமா
 னாற்றினிலே
 எல்லோரும் வணங்கிடவே
 கோவில் கொண்டான் - ஈசன்
 இவனிருக்கப் பயமேதும்
 இல்லையம்மா. (செல்வ)

[தொடரும் - - - -]

வை. க. சிற்றய்யலம்

கார்த்திகை மாத சிறப்பிப்படுத்த பெறுவோர்

மியம்மன் பூரணசீதல் சந்திர குருக்கள்
(கோப்பாய் வடக்கு, கோப்பாய்)

திரு. க. அநுராஜர்
(வதவல் பலசரக்கு மானிகை, நெய்விழடி)

திரு. செ. சுருணன்
(மானியவத்தை, சங்காலை)

செபலாளர்
(இவங்கதிர் ச. ச. நி. பாரதி வீதி, பத்தமேனி)

அதியர்
(வாட்டவிக் கலிமாரி, பறத்தித்துறை)

அதியர்
(ஞானசாரியார் கல்லூரி, கரவெட்டி)

திரு. நா. சுபாஸ்சந்திரன்
(துர்க்கா மார்க்கெற்றிங் சேலில், மத்தியை)

திரு. சி. சச்சிதானந்தம்
(இசாவி தொலைத் தொடர்பகம், அச்சவேலி தெற்கு)

திரு. சி. செல்வரெத்தினம்
(இளைப்பாறிய ஆசிரியர், விழுப்பேட்டி மேற்கு)

திரு. S. இராமச்சந்திரன்
(யந்தேராயல் கல்வி நிலையம்,
நன்னாடி, இறையாணன், வல்வெட்டித்துறை)

தலைவர்
(கட்டிடவேலி ப. நேர. க. சங்கம், நெல்விவடி)

அதிபர்
(தேவனாயாணி, இந்துக் கல்லூரி)

திரு. சி. தங்கராசா
(இளைப்பாறிய அதிபர், சிறுப்பிட்டி)

திரு. க. சச்சிதானந்தம் (செயலாளர்)
(சிவனடி சனசபை நிலையம், உடுப்பிட்டி)

யொதுமுக்காலமயாளர்
(வலிமுகு தென்பகுதி ப. நேர. க. ச.
தலைமை அலுவலகம், நீர்வேலி)

திரு. சி. மனோகரன்
(மாதானோவில் வீதி, கோப்பாய் தெற்கு)

தலைவர்
(ஸ்ரீமுகுன் ச. ச. தி. தம்பாலை, அச்சவேலி)

திரு. பூபாலசிங்கம் ஸ்ரீராமர்
(சோதிடர் சிவசக்தி கோவிலடி, அச்சவேலி)

திரு. ஜெயரட்ணம் ஜெயராணி
(அச்சவேலி தெற்கு, அச்சவேலி)

திரு. வே. சந்திரசேகரமயீள்ளாள
(இளைப்பாறிய அதிபர், சிறுப்பிட்டி தெற்கு)

திரு. சி. பாலசிங்கம்
(சிவசக்தி கோவிலடி, அச்சவேலி தெற்கு, அச்சவேலி)

தொண்டைமானாறு சந்திரியான் ஆச்சிரம
 சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை நடாத்தும்

திருவாசக விழா பண்ணிசைப் போட்டி - 2000

மேற்படி பேரவையின் ஆதரவில் 07-01-2001 திகழ
 விடுக்கும் திருவாசகவிழா தொடர்பாக பாடசாலை மாணவர்களிடையே
 வழமைபோல பண்ணிசைப் போட்டி நடைபெறவுள்ளது.

பங்குபற்ற விரும்பும் மாணவர்கள் தாங்கள் கவிவி கற்கும் தரம்
 (2000 இல்) பாடசாலை, பிறந்த திகதி என்பவற்றின் விபரங்களை
 பாடசாலை அறிபர் அல்லது பெற்றோர் மூலம் உறுதிப்படுத்தி
 22-12-2000 ற்கு முன் தபால் மூலமோ அல்லது நேரிலோ
 கையளிக்கவும்.

பிரிவுகள்	வி. யம்.
1) ஆண்டு 6 - 7	சிவபுராணம்
2) ஆண்டு 8 - 9	திருவிவர்பாலை 11-ம் பாடல் முதல் 20 வரை
3) ஆண்டு 10 - 11	திருப்பெயராட்சி

நடுவர்கள் கேட்கும் பாடல்களை மட்டும் மொகனராசத்தில்
 பாடிக்காட்டுதல் வேண்டும். அத்துடன் பண்ணிசைப் போட்டியில் பங்கு
 பற்றும் ஒவ்வொரு பிரிவு மாணவர்களினதும் சமயபாடம் தொடர்பான
 பொது அறிவு எழுத்து மூலம் பரீட்சிக்கப்படும்.

சமயபாடம் தொடர்பான பொது அறிவு அச்சிடப்பட்ட வினாத்
 தாள் வழங்கி எழுத்து மூலம் பரீட்சிக்கப்படும். பண்ணிசை, சமய
 அறிவு இரண்டும் பரீட்சிக்கப்பட்டே முடிவுகள் பெறப்படும்.

போட்டி 27-12-2000 புதன்கிழமை ஆச்சிரமத்தில்
 நடத்தப்பட்டு வெற்றிபெறும் மாணவர்களுக்கு 07-01-2001
 ரூபயிற்றுக்கிழமை திகழும் திருவாசக விழாவில் பணத்தொகையும்
 பரிசில்களும் சான்றிதழ்களும் வழங்கப்படும்.

தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய முகவரி:

திருவாசகப் போட்டிக் குழு

சந்திரியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை
 செல்வச்சத்திதி, தொண்டைமானாறு.

“ஞானச்சுடர்” சந்தாதாரர்களுக்கு அன்பான வேண்டுகோள்!

சென்னை-16

மேற்படி இதவரை காலமும் சந்தாப்பணம் செலுத்தாத அன்பர்கள் தயவுசெய்து சந்தாப் பணத்தைக் காசோலையாகவோ கல்வறு காசுக் கட்டணியாகவோ அனுப்பி வைக்குமாறு வேண்டுகிறோம்.

காசுக் கட்டணை:

செ. மோகனதாஸ்
சந்திதியான் ஆச்சிரமம்,
தொண்டைமானாறு.

காசோலை:

செ. மோகனதாஸ்
சேமிப்பு க. / இல. 22096
இலங்கை வங்கி,
பருத்தித்துறை.

அனுப்ப வேண்டிய சந்தாப் பணத்தை அனுப்பிப் புதுவருடத்திற்குரிய சந்தாபண உறுதிப்படுத்தி இயல்பினை முகனெடுத்துச் செல்வதற்குச் சகல சந்தாதாரர்களையும் ஆதரவு அளிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

குறிப்பு:-

2001 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதப்படுத்தப்பட்ட உள்ளதான் சந்தாதாரர்கள் தங்களது சந்தாபணச் செலுத்தி மலரை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளவும்.

மேலும் ஆச்சிரமப் பணிகளுக்கு உதவிப்புகள் வீரும்புகளின் மேலே குறிப்பிட்டவண்ணம் தொடர்பு கொள்ளவும்.

இவ்வண்ணம்
பேரணையினர்

சந்தர்ப்பங்களை நழுவ விடாதீர்கள்

— சந்திரசேகரன் ஆசிரியர் —

இறைவன் எம் ஒவ்வொரு வருக்கும் வாழ்வின் முன்னேற ஒரே ஒரு சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுக்கிறான். எவன் ஒருவன் அதைத் தக்க சமயத்தில் பயன்படுத்தவில்லையானோ அவனுக்கு இறைவன் துணைவருவான். இது ஆன்மீகப் பயக்கருவிய மகாவிடகருள் முதன்மைபாணது என்றால் பின்புயன்று. இதை விளக்க ஒரு கிரியைகளை.

ஒருவன் அடுத்திருக்கும் தன் உறவினர் கிராமத்தை நோக்கித் தயாரித்த கனட போட்டிச் செய்து கொண்டிருந்தான். ஏழமை நினை, தயாரித்து விட்டபின், உறுதியற்ற போக்கு வழியிலே ஒரு சிறிய காடு காட்டைக் கடந்து கொண்டிருந்த அவன் அங்கு கண்ட காட்சி களாற்று விட்ட மனத்தை மேலும் கிறி கொள்கை செய்தது. ஆம் பென்னம் பெரிய பழவை ஒன்று. சுமார் ஆறு அடி உயரம் இருக்க வாம். எங்கேயோ பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. என்ன செய்வது என்பதறியாது நிகைத்து சிந்தனை சட்டென்று பக்கத்தில் நின்று ஒரு மரத்தின் மீது ஏறிக்கொண்டான்.

எங்கேயோ பார்த்துக் கொண்டிருந்த பழவை சற்று வேரத்தில் இவன் ஏறி இருந்த மரத்தின் அருகிலேயே வந்து நின்றது. ஏற்கெனவே பழறிதலுடனாகக் கொண்டிருந்தவன், பழவை தான் இருக்கும் மரத்தின் அருகிலேயே நிறுபதைக் கண்டா ன் மேலும் பயத்தான். உடல் நடுங்கியது சிடி களாற்றது. அதன் விளைவு மரத்தின் மேல் இருந்தவன் தனிநிலை மறந்தான். சீழே விழுந்து விட்டான். சீழே விழுந்தவனுக்கு மீண்டும் பேரறிச்சி. அவன் விழ்ந்த இடம் எந்தப் பழவைகளைக் கண்டு பயத்தானோ அதைப் பழவையின் உடம்பின் மீதுதான்.

பழவை பேசியது. "தம்பி, நான் உனக்கு உதவி செய்வதற்காகவே இங்கு வந்திருக்கின்றேன். பயந்து விடாதே. துணிந்து நன்றாக அகர்ந்து கொள்" என்றது. ஏற்கெனவே பயத்த காரணம் படைத்தவன், பழவை பேசியதைக் கேட்டதும் ஆச்சரியப்பட்டான். மந்திர நெளித்தான். மீண்ட நேரம் பழவையை உற்று நோக்கினான். அவனுக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. தவையின் முன்பக்கம் மட்டும்

நீண்டு வளர்த்தமுடி, முண்ணெரக்கி
தொங்கிக் கொண்டிருந்தது தலை
யின் பின்புறமோ மொட்டையாக
வாழ்க்கையாக இருந்தது. எந்த
நிமிடத்திலும் பறந்திடத் துடிக்கும்
துடிப்பு கால்களின் பெருவிரல்கள்
மட்டுமே நிலத்திற் பதிந்திருக்க
மற்றை விரல்கள் உயர்ந்திருக்
கின்றன. அவை சித்தையை அழை
ந்து. இதில் ஏதோ ஓர் உண்மை
புதுமை மலறந்து கிடக்கலாம்.
ஏன் என்று சந்தேகத்தைப் பறவை
யிடமே கேட்டுத் தெளிந்திடக்
கூடாது? என எண்ணாவிட்டால்.
சிந்தை தெளிந்தான். துணிந்து
விட்டான். கேட்டான்.

“மதிப்பித்திரிப் பறவையே,
எந்த நேரத்திலும் பறந்திடத்
துடித்திருக்கும் நீ ஏன் பறந்திடாது
காலம் தாழ்த்துகிறாய்? தலைவின்
முற்பக்கம் மட்டும் நீண்டமுடி
வளர்த்திருக்கிறாய். அது கீழ்
நோக்கித் தொங்கிக் கொண்டிருக்
கிறது. உனது சிற்பக்கத்தையையோ
மொட்டையாக வாழ்க்கையாக
இருக்கிறது. முடியைப் பிடித்துக்
கொள்ளலாம் என்றால் அது பிடி
வும் சிரமமான காரியம். நான்
என்ன தான் செய்ய வேண்டும்?
சற்று விளக்கிடுவாயாக? என்
றான்.

உடனே பறவை “தம்பீ, என்று
முதுவில் அமர்ந்து இருக்கின்றாய்
நீ செய்ய வேண்டியது எத்தனையா
சிரமம் ஏற்பட்டாலும் சற்று சிர
மத்தின் மத்தியிலும் முயற்சித்து
என் முகத்திற்கு முன்னால் நீண்டு

தொங்கிக் கொண்டிருக்கும் என்று
நீண்ட தலைமுடியை (இருகப்) பற்
றிக்கொள். எக்காரணம் கொண்
டும் பிடியைத்தளர விட்டுவிடாதே
அப்படி விட்டு விடுவாயேயானால்
யீண்டும் பிடிபடாமல் இருப்பதற்
காகவே என்று தலையில் பிற்
பகுதியை வாழ்க்கையாக வைத்தி
ருக்கின்றேன். நான் சொல்லுவ
தைக் கவனத்திற் கொண்டு நீ
செயற்படுவாயேயானால், நான்
உன்னை, வசழலின் உயர்ந்த
நிலைக்கே கொண்டு போய் விடு
வேன் என்றுண்டிய பெயர்தான்
தம்பீ சந்தர்ப்பம். எல்லோரு
டைய வாழ்விலும் நான் ஒருமுறை
நான் உதவி செய்வேன். என்னை
எவன் ஒருவன் பயன்படுத்திக்
கொள்ளுகிறானோ அவனை உயர்
வடையாக் செய்வதே என்று
தொழில் என் உடனடியும் கூட,
இப்போது புரிவிரதா தம்பீ? சந்
தர்ப்பம் கிடைத்து விட்டது. பயன்
படுத்திக் கொள்ள வேண்டியது
உனது வேலை எங்கே முயன்று
பார்.

இச்சிறிய கதைவிரிந்து நாம்
உளர வேண்டிய விடயம் என்ன
வெனில் நம் எவ்வெசுருக்குமே
வாழ்க்கையில் சந்தர்ப்பங்கள் வீடு
தேடி வருகின்றன. ஆனால் சந்
தர்ப்பங்களை எற்பதற்கும் பலரும்
தயாராக இருப்பதில்லை. சிறுக்கு
அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும்
வதரியம் கூட வருவதில்லை.
ஏன்? அப்படிச் செய்வதால் ஏற்
படக்கூடிய விளைவுகளைக் கற்
பனை செய்து ஐந்துவி விடுகின்

நார்கள். வேறு சிலர் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு விழு விழிப்பாக வேலையை ஆரம்பிக்கின்றார்கள். ஆனால் வாரிமுடித்ததும் ஏதாவது இடைபுறுகுறுக்கிட்டால் பயந்து கொண்டு அப்படியே போட்டுவிட்டு ஒடிப்போய் விடுகிறார்கள். இவர்கள் எல்லோருக்குமே வாழ்க்கை பெருந்தோல்வியாகத்தான் முடியும்.

வாழ்க்கையில் வெற்றிகரமாகச் சாதனைகளைச் செய்து முடிப்பவர்கள் யார்? சங்கடங்கள் மேலும் மேலும் குறுக்கிடும் போதும் மனம் தளராமல் கிடாமுயற்சியுடன் விடைத்த சந்தர்ப்பத்தைத் தாய் நிற்கையுடனும், இறை நம்பிக்கையுடனும் செய்து முடிப்பவர்களே சாதனையாளர்களாகக் கருதிப்படுகின்றார்கள்.

உங்களுக்குக் கிடைக்கும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் உங்களால் ஒரு இடைஞ்சலைத்தான் பார்க்க முடியிறது என்றால் நீங்கள் வாழ்க்கையில் எந்த விநயமான பலனையும் பெறமுடியாத ஒரு வராகத்தான் இருக்க முடியும். ஒவ்வொரு இடைபுறும் உங்களை ஒரு புதிய பாலைக்கு வழிகாட்டி இட்டுச் செல்கிறது என்று நினைக்கும் மனோ திடம் உங்களுக்கு இருக்கும் போது தான் நீங்கள் வெற்றிகரமாகப் புதுப் புதுக் சிற்பனைகளுடன் செயற்பட முடியும். ஆகையால் கிடைக்கும் சந்தர்ப்பத்தை நல்ல வழியில் பயன்படுத்துவோமாக!

“முயற்சி உடைபார்
இகழ்ச்சி அடை யார்”

பெண்ணின் ஒழுக்கத்தால்

எமது சமயம் ஒழுக்கத்திற்கும், அன்பிற்கும் அதிக முக்கியத்துவம் வழங்கியிருப்பதுடன் காணம் காலமாக அதற்கு உயர்ந்த இடத்தையும் வழங்கி வருகின்றது. உதாரணமாக எமது சமுதாயத்தில் கணவனின் ஒழுக்கத்தில் திருப்தியற்றதன்மை காணப்பட்டாலும் மனைவி ஒழுக்கமுன்னலானா இருக்கும்படி அந்த ஒழுக்கமுள்ள பெண்ணுக்காக அவளது கணவனையும் மதிக்கின்ற தன்மை இன்னும் பேணப்பட்டு வருகின்றது. இதை போன்றதான அன்பே சிலம் அன்பே கடவுள் என்றும் மிகப் பரந்துபட்ட கருத்தை தன்னகத்தே கொண்டதாகவும் எமது சமயம் விளங்குகின்றது.

மலர் செளரியீட்டில்
காவல சந்தர்ப்பிள்ளை அவர்கள்

என்னை

ஏன் படைத்தாய் இறைவா?

— சி. சி. வரதராசா J. P. —

அடியேன் விதியின் வழியாகச் சென்று கொண்டிருக்கிறேன். அவ் விதியின் ஓரத்தில் ஒரு பெரிய ஆல மரம் தனது கிளைகளையே ஆன்னை பூமியில் தன் நிழலைத் தந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த மரத்தடியில் ஒரு கற்சிலை காணப்பட்டது. அதன் அருகில் கந்தல் உடைகளுடன் ஒருவர் காணப்பட்டான். நான் அவனருகில் சென்றபோது அவனது இவிய ரூரலில் "என்னை ஏன் படைத்தாய் இறைவா?" எனப்பொருள் படாத அடியேனது உள்ளத்தைக் கவர்ந்தது. உடனே அடியேன் ஓசைப்படாமல் சென்று அவன் பக்கத்தில் நின்றுகொண்டு என் கண்களை மூடினேன். அப்பாடலின் பொருளில் எனது மனத்தைப் பறிகொடுத்தேன்.

இந்த ஏழாயை ஏன் படைத்தாய்? இறைவா? என்று அந்த மலிதன் மறுபடியும் பாட ஆரம்பித்தான். அடியேன் பொருளுக்கும் ஆழ்ந்து விட்டேன். கேள்வி மிகப் பெரிதாய் இருக்கின்றதே என்று நினைத்தேன். எப்பொழுதோ என்னை நானே

கேட்டும் பார்த்திருக்க வேண்டிய கேள்வி. எல்லாவற்றிலும் ஸ்ரீமநாயகர் நான் இவன் மூலமாகக் கேட்டுள்ளாரோ என்று என் உள்ளத்திற்கு பெரிய கேள்வி எழுந்தது. அடியேன் ஊன்றிக் கவனித்தேன்.

அப்பொழுது "விநாயகா இந்த விஷயை ஏன் படைத்தாய்? என்று அடுத்த அடி வந்தது. அதில் ஒரு புதுத் திருப்பம் ஏற்பட்டது. அந்த உண்மையைச் சந்தேகமில்லாமல் ஒப்புக்கொண்டேன். பூமிக்கும் பாரமாய் இருப்பவர்களைப் படைத்திருக்க வேண்டியதில்லை, என்னைப் பற்றி என்வளவோ சிந்தனைகள் வந்தன. நான் பத்தமாதம் தாய்க்குப் பாரமாய் இருந்தேன். இளமையிலே பெற்றோருக்குப் பாரமாய் இருந்தேன். இப்பொழுது பூமிக்கும் பாரமாக அல்லவா வாழ்கின்றோம். அடியேனைப் போன்ற ஒருவர் பிறந்திருக்கவேண்டியதில்லை, என்னால் பாருக்கு என்ன பான்? விநாயகனே இந்த விஷயை ஏன் படைத்தாய்? என்று அடியேனைப் பற்றியே சிந்தித்தேன்.

விண்ணென்று பொதுவாகச் சொல்லல்கிலையே தன்னையே சொல்லிக் கொள்கின்றான். பிட்சைக்காரன் தன் ஏழ்மை நிலை கருதி வருந்துகின்றான், என்று பரிதாபம் ஏற்பட்டது. அவனுடைய பரிதாப நிலையைக் கண்டு அடியேன் பரிதாபப் படலாமே யொழிய அடியேனால்தான் என்ன செய்யமுடியும். ஸ்ரீ விநாயகர்தான் யதில் சொல்ல வேண்டும்!

“விநாயகனே இந்த விண்ணை ஏன் படைத்தாய் என்று வரி என் உள்ளத்தில் ஆழமாய்ப் பதிந்து விட்டது திடீர் என்று ஓர் எண்ணம் எழுந்தது. இந்த விண்ணை என்ற சொல் எண்ணையும் குறிக்குமல்லவா என எண்ணினேன். எனக்குப் பட்டம், பணம், பதவி, உறவினர், நண்பர்கள், சுற்றம் இத்தனையும் இருந்துமென்வசல் மற்றவர்களுக்கு என்ன பயன் என்று நினைத்தேன்.” பொய்யம்மைவையப் பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும் புழுத்தலைப்புனைவையினன்” என்று கூறியது என்னைக் குறித்துத்தான் கூறப்பட்டதோ? எது செய்யப் படைத்தாய் என்னை இறையா? என்னை ஏன் படைத்தாய்? என்ன செய்ய நான் தோன்றினேன். ஏழையேன்? இப்படிப் பல எண்ணங்கள் என் உள்ளத்தினராலேயே திரைப்படம் போல நிழலிட்டன.

பிட்சைக்காரன் கேட்ட கேள்வி மிக மிகப்பெரிது என்பதும் எண்ணாற் பதில் கண்ண முடியாதது என்பதும் உள்ளத்தில் தெளிவாகத் தெரிந்தன. பெரிசுவர்களைக் கேட்டால் அவர்கள் சிரிக்கக்கூடும். சிலர் பிறப்பறுக்கப் பிறந்தோம் எனக் கூறலாம். தந்தை தவறு செய்தார்? தாயும் இடம் கொடுத்தார்; வந்து பிறந்துவிட்டோம் எனச் சிலர் பாடலாம். இன்னும் சிலர் விண்ணை வந்தது, விண்ணை விளைவானது அன்னிதையைய அனுபவிக்க வந்தோம் என்று கூறலாம். இவை எல்லாம் சரியாக இருக்கலாம். ஆனால் உணர்ச்சியிற் பதியவில்லை.

என்னை ஏன் படைத்தாய் இறையா? இனிப் பிறவாமல் இருப்பதற்காக என்று விடை கூறலாம். அதனை நாம் ஒங்கொருவரும் உணருகின்றோமா? என்பதுதான் உண்மையான கேள்வி. என்னை ஏன் படைத்தாய்? என்று நம்மை நாமே பழுவறை திருப்பிக் திருப்பிக் கேட்கும்போது ஒரு நாளைக்கு உணர்வு வந்தே திரும்பி இத்தீர்ப்பு உண்மையில் இறையவின் தீர்ப்பாகவே இருக்கக்கூடும்.

“என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு”
 “எல்லோரும் வாழ்க
 இன்பமே சூழ்க”

இருதயுகத்தில் ஞானத்தால் முத்தி, திரேதாயுகத்தில் யாகத்தால் முத்தி, துவாபராயுகத்தில் தானத்தால் முத்தி, கலியுகத்தில் பக்தியால் முத்தி.

சாயியுடன் தெய்வீகம்

தொகுப்பு : சாயி அன்மர் ஒருவர்

உலகில் எப்போதெல்லாம் தர்மம் அழிந்து போய் அதர்மம் தழைத்தோங்குகின்றதோ அப்போதெல்லாம் நான் என்னைப் பிறப்பித்துக் கொள்கிறேன். நல்லோரைக் கரக்கவும் தீயான செயலோரை அழிக்கவும் அறத்தை நிலை நிறுத்தவும் நான் யுகம் தோறும் பிறக்கிறேன் என்று கிதைரிலே கண்ணன் பிரகடனப் படுத்தியுள்ளார்.

ஆனால், இன்று கலியுகத்தில் பகவான் ஸ்ரீ சத்தியசாயிப்பாபா அவதாரமாகத் தன்னைப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டு கண்ணன் தெய்வமாக எம்மத்தியில் அவதரித்துள்ளார். அவர் தான் தியோரை அழிக்கவரவில்லை என்றும் எல்லோரிடமும் உயர் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி உன்மையுள்ளவர்களாக மிளிர்ச் செய்து அவர்கள் பிறவிப் பெருங்கடலிலிருந்து ஈடேற்றம் அடைவதற்குரிய வழியைக் காட்ட வழங்குகிறேன் என்று கூறுகின்றார்.

பகவான் ஸ்ரீ சத்தியசாயிப்பாபா கரட்டும் வழி நாம் எல்லோரும் உன்மையுள்ளவர்களாக மாற வேண்டும், எம்மை நாம் உரை

வேண்டும், நல்ல வழியிற் செல்வ வேண்டும் அப்படியான உயர் மாற்றங்கள் எம்மிடம் ஏற்பட்டால் நாம் இப்பிறவியிற் கருமாக வாழலாம். மீண்டும் பிறவா நிலைபை அடையலாம். பிறவித்துன்பத்திற் குநீது மீள வேண்டும் எனக் கூறுகிறார். இதற்கு நாம் என்னசெய்ய வேண்டும் என்று தெரிய வேண்டும் எம்மிடம் தீய குணங்கள் இருப்பது தெரிய வேண்டும். அவையாவன காமம், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாச்சரியம், இவற்றை நாம் எம்மனத்தில் வளர்த்து வைத்து அவற்றுடன் கொண்டாடிக் கொண்டு இருக்கிறோம். இல்லையாலும் எம்மிடம் தான் இருக்கின்றன. இவற்றை நீக்கிவிட்டால் வாழ்வு கரும்தான்.

நாம் பிறரெல்லாம் நல்லாக இருப்பதைக் கண்டு சந்தோஷப்படவேண்டும். பிறர் தன்மாக இருக்க வேண்டும் என்று மனதார விரும்ப வேண்டும். வாழ்த்த வேண்டும், எமது இதயத்திலே சுயநலமற்ற, எதிர்பார்ப்பற்ற, கொடுக்கல் வாங்கல் இல்லாத அன்பை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இதயத்தை விசாலப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

★ மனிதத் தன்மையைத் தருவது நல்லொழுக்கம். ★

பகவான் கூறுகிறார் "நீ கழி யாதவஸ்து, நீ எங்கும் நிறைகின்ற எல்லாமாச இருக்கின்ற ஆத்மா என்று முதலில் நாம் அவதாரத்தை நம்பவேண்டும். அவரின் சொல்லை நம்பவேண்டும்; அவர் எம்முள்ளே உணர்ப்பும் தெய்வீகத்தை மீளிரச் செய்வதற்கு வந்திருக்கிறார். "தனது வாழ்க்கையே எமக்குச் செய்தி" என்று கூறுகின்றார். நான் கடவுள் நீங்களும் கடவுளாகலாம் என்று கூறுகின்றார். கடவுளைத் தவிர இப்படி யாராலும் கூறமுடியாது. அவர் எம்மிடம் பிரேமமைய வளர்க்க வந்திருக்கின்றார். எமக்குத் துன்பம் வராத மாரக்கத்தைச் சொல்லித்தருகின்றார்.

கஸ்தூரிமான் தனக்கு வரசளை எங்கிருந்து வருகிறது என்று தெரி யாமல் தேடித்திரிகின்றது அவ் வரசளையானது அதனால் இருந்து தான் வருகின்றது. அதனைப் போலவே தெய்வீகமும் எம்முள்ளே தான் இருக்கிறது. இதனை நாம் உணராதது வெளியில் தேடி அலை சிந்தோம். நாம் இதனை உணர்ந்து அனுபவித்தால்தான் அதன் சுகம் தெரியும். இதற்கு ஆன்மீக சாதனை அவசியம்.

உண்மை உள்ளவர்களுடன் சேர்ந்துகொள். புண்ணிய காரியங் களை இரவும், பகலும் செய்ய ஏது நிதிதியாம் என அதித்தியம் என்பது பற்றிச் சிந்தித்திரு.

நாம் ஆனந்தத்தை அனுபவிப் பதற்கு எம்மிடம் முன்னு விதமான

மாற்றங்களை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இந்த முன்னு உயர் மாற்றங்களும் ஏற்பட்ட பின்பே நாம் தெய்வீகப் பிராஞ்ச தத்துவத்தை அனுபவிக்க இய லும்.

முதலாவது தனிமனித உயர் மாற்றம். இதற்கு சுகம் கெட்ட எண்ணங்களையும் கெட்ட செயல் களையும் கைவிட வேண்டும்.

கெட்ட செயல்களாவன மது அருந்துதல், புவாய் உண்ணுதல், புகைப்பிடித்தல், சூதாடுதல் இவற்றை விட்ட பின்புதான் தனி மனித உயர் மாற்றத்திற்கு வாய்ப்புண்டு. தனிமனிதன் கெட்டால் சமுதாயம் கெட்டுவிடும். நாம் கெட்டவர்களுடன் ஒரு போதும் சேரலாகாது. எம்மிடம் உள்ள தீயகுணங்களை அகற்றலாகாதான். நாம் உலகிற்கு நன்மை செய்தவர் களாவோம். ஒருவன் நல்ல எண் ணங்களுடனும் நல்ல உணர்வுட னும் வாழ்ந்தால் அவன் உலகர னுக்கு ஒப்பாவான் என்று கவாமி கூறுகிறார். இந்தச் சொல்லை நம்பி நாம் எம்மிடம் உள்ள தீய எண்ணங்களையும், தீய செயல் களையும், தீய பழக்கவழக்கங் களையும் அகற்ற முயற்சி செய் வோமேயானால் நாம் சுகத்தை யும், சந்தோஷத்தையும், சாந் தியையும் திரந்தரமாக அனுபவிக்க முடியும். நாம் நல்லொருடனும், சதசங்கத்திலும் சேர்ந்து தனி மனித உயர்மாற்றம் அடைவது அவசியம்.

இரண்டாவது சமுதாய உயர் மாற்றம். சமுதாய உயர் மாற்றம் என்பது பொய்கூறுதல், அகீரமத் திற்குத்துணை போதல், திருடுதல், இலஞ்சம் வாங்குதல், இலஞ்சம் கொடுத்தல் போன்றவை. இத்தகைய கெட்ட செயல்கள் தான் இன்றைய சமுதாயத்தில் அதிகரிக்கின்றன. இவற்றைக் கட்டுப்படுத்தும் போதுதான் சமுதாய உயர்மாற்றம் ஏற்பட வாய்ப்பு உண்டு.

மூன்றாவதாக ஆன்மீக உயர் மாற்றங்களாவன உண்மையுள்ள வர்த்தனடவி சேர்ந்து உண்மையுள்ளவர்களாக மாறுதல், நல்ல செயல்கள் செய்தல், புண்ணிய காரியங்கள் செய்தல், பிறருக்குச் சேவை செய்தல் போன்றவையாகும். இதற்கு நாம், நான், எனது என்ற அகங்கார மமகாரத்தைப் போக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். பிறர் நினைவாறும், பிறருக்குச் சேவை செய்வதன் மூலமும், எல்லாம் இறைவன் செயல் என்பதை உண்மையாகக் காணு

வகல் மூலமும் இவற்றை நீக்க முயற்சிக்க வேண்டும். அடுத்தது இருதயத்தை விரிவாக்கி எமது இருதயத்தில் தூய்மையான அன்பையும் வளர்த்து வர வேண்டும்

நாம் இதிகர் சம்சார சாகரத்தைத் தவத்தினாலோ புலித நீராடுறலினாலோ, சாஸ்திரங்கள் படிப்பதாலோ, ஸுபதியாவம் செய்வதாலோ கடக்கமுடியாது. நல்லோருக்குச் சேவை செய்வதன் மூலமே சம்சாரசாகரம் என்ற கடலைக் கடக்கமுடியும்.

எமது செயல்கள் ஆனைத்தும் இறைவன் வீரப்பத்திற்கு எனச் செய்யும் போது அமைதியும், மகிழ்ச்சியும் எம்மை வந்துசேரும் என்று பகவான் கூறுகிறார் இதிகர் சொல்லை நம்பி நாம் செயற்பட்டால், எமக்குள்ளே உள்ள தெய்வீகம் மிளிர்ந்து சுகம் காத்தி மகிழ்ச்சி எல்லாம் எமக்கு உண்டாகும்.

எனவே நாம் சாரியுடன் தெய்வீகத்தை நாடிச் செயல்வரமாக!
ஜெய் சாரிராம்

ஆதாரம் :- கனாதன சாரதி

ஓஓஓ ஓஓஓ

உழைப்புத்தான் நமக்கும் ஆண்டவனுக்கும் உள்ள ஒற்றுமை இவ்வளவு அண்டங்களையும் படைத்துக் காத்து வருகிறான் ஆண்டவன் அவன் விடாமல் உழைக்கின்றான். அதுவும் இச்சையில்லாமல் உழைக்கின்றான் நாமும் அதே போல் தன்னமை இல்லாமல் உழைத்தால் தான் ஆண்டவன் மூதியத்தை ஓரளவு நெருக்க முடியும்.

ஓஓஓ ஓஓஓ

ஜெய் முனிவருக்கும் பெருமை தருவது தவம். ஜெய்

சைவ சமயத்தின் அடிப்படைத் தத்துவங்கள்

[தொடர்ச்சி...]

— சைவ சித்தாந்தம் —

ஆய்வாளர் ; வாசிச சுவாமிநிதி, கங்கையாமிதி நாகேஸ்வரன் எம். ஏ.

அடிப்படி சைவமிகளும் இறைவனோடு ஒன்றி நின்று பெற்ற அத்துவித அனுபவமே தம் பாடலுக்குக் காரணம் என்பதைக் குறிப்பிடாமலில்லை.

“ ... முன்னால்)

பத்தமறுத் தாளாக் கிப் பணி கொண்டாங்கே

பன்னிய நால் தமிழ்மாளவை பாடுவித்தேள்

விந்தை மயக்கறுத்த திருவரு விணானைச்

செய்காட்டல் குடியதளிற் கண்டேள் நானே ”

(119)

இறைவனுக்கு அடிமையான நிலையிலேயே அப்பர் வாடினார் என்பதே இதன் பொருள். இறைவனுக்கே அடிமையான நிலை சிவந்ரானம் சைவிய நிலையே. அந்நிலையில் இறைவனே பாடுவீக்கின் தான்; அப்பர் பாடுகிறார். இறைவனே என்னுள்ளே கயத்து நின்று பாடுகின்றான். என்னுள்ளே கலந்து நின்று என்னைக் கருவியாக்கிக் கொள்வதற்கு முன் சிவன் என்னைத் தன்னியல்பிலடக்கிவிட்டான். தன்னியல்பில் தான் கட்டுண்ட ஆன்மா (பெத்தானீமா); அவன் வீடுபட்ட உயிர் (முத்தானீமா) அவன் என்னையும் முத்தானீமாவாக்கிவிட்டான் என்ப

தவணியே 'பதிதமறுத்து' என்னும் தொடர் விளக்குகிறது.

"... .. திருநாவுக்கரசு நாயனார் திரை தர சத்திநீபாக முடையவராய்ச் சிவவது திருவருவினாலே மலவிருள் நீங்கிச் சிவத்துவம் விளங்கப்பெற்று, சிவானந்தம் மேலிட்டுச் சிவன் முத்தராய் இருந்தார். சிவானந்த விளக்கத்துக்கு அடையாவம் ஆனந்த அருவியும், புளகமும், விம்மலும், தனுகனுகத்திலும் பரவசமும் இடையறாதெழும் அதிசியற்புதச் சிவமயமாகிய பாடலுமாம்... இவரது சிவானந்த விளக்கம் இவர் திருவாய்மலர்ந்தருவிய திருப்பதிகங்களினாலேயே மெய்யாவர்வுடையார்க்குத் தெள்ளிதின் விளக்கும். இவர் அருளிச்செய்த நாயிற் வேதமாகிய தேவாரம் சிவவாக்கியமென்றே ஐயத்திரிபறதி துணியப்படும்" (120)

இவை நல்லைநகர் ஆறுமூட நாவலர் பெருமானின் வரக்கியங்கள் 'எனக்குக் கவித்திறனுமில்லை. செந்தமிழ்ப் பயிற்செயுமில்லை நனை களாகவும் கலைகளை வெளிப்படுத்தும் திறமாகவுமுள்ள இவ்வறவனே என்னை எனக்கு அறிவித்தான்" என்பதை "பாட்டுவித்தால் ஆரொருவர் பாடாதாரே" என்ற

அப்பர் பாடல்கள் நமக்குத் தெரிந்தன

இதனையே மணிவாசகரும்,

"நாயேனைத் தன்னடி கள் பாடுவித்த நாயகனை" (121) எனக் குறிப்பிடுவதோடு சுற்பேரதம் ஒழிந்து சிவபோதத்தில் நின்றே கிளர்ந்து பாட விரும்புவதையும் உணர்த்துகிறார்.

"அவமாய தேவர் அவசதியில் அமுத்தாமே பவமாயம் காத்தென்னை ஆண்டு கொண்ட பரஞ்சோதி நவமாய செஞ்சுடர் நஞ்சுதலும் காணொழிந்து சிவமானவா பாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ"

சிவமான வாபாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ" என்பர் மணிவாசகர் 'நானாய பரனை (122) தாமே தானாகச் செய்யுமவர்' (123) 'சிவமாக்கி எனை ஆண்ட அத்தன்' (124) 'யானே நீ என் உடைமை

யும் நீயே' (125) 'இன்றெனைக்கருள்' (126) விதையரசு நிறமில்லை வித்தி என்னுளத்தே நீ விளைத்தாய் சுற்ற மொழியாடிக் கவதிது (127) எனவும், அகப் பாறியையைச் சுந்தரமூர்த்திநாயனார்,

"தேடுவன் தேடுவன் செம்மலர்ப் பாதங்கள் நாடொறும் நாடுவன் நாடுவன் நாடுக்கு மேலேயோர் நால்விரல் மாடுவன் மாடுவன் வண்கை பிடித்து மகிழ்ந்துளே ஆடுவன் ஆடுவன் ஆமாத்திரெம் அடிசுட்டே" (128) எனவுரைப்பார்.

உள்ளம் நல்வளருக்கு வழி காட்டுவது.

இந்து சமயத்திலே தோன்றிய மொழியடிவாரிகள் பலரும் தங்கள் தங்கள் தாய்மொழியிலேயே தத்தம் அனுபவத்தை வெளிப்படுத்திப் போந்தனர். சென்ற நூற்றாண்டில் தோன்றிய பகவான் ஸ்ரீ இராம கிருஷ்ணரை வங்காள மொழியிலேயே தம்சமய உண்மையை வெளிப்படுத்திப் போந்தனர். நியாகையர், புரந்தரதாசர், கயீர்தாசர், குஸிதாசர், சைதன்யர் போன்ற பெரும் பக்தர்களும் தங்கள் மொழிகளிலேயே தம் பக்தி அனுபவத்தைப் பாடிப்போந்தனர். இவர்கள் தங்கள் தங்கள் தாய்மொழியிலே பாடியன இன்றும் அளவம் மொழியினத்தவர்களின் உள்ளத்தை உருக்கி அவர்களை இறைவன் பால் அன்புகொள்ளத் தூண்டும் சிறந்த சாதனமாகவுள்ளன. தாய்மொழி மூலமாக சமயஞானம் பக்திநெறியாகப் பரவியதாலேயே இன்றுவைகிசெநெறி தனக்குநேர்ந்த பல இடுக்கண்களையும் கடந்து பிடுதடை போட்டுச்சென்றிற்று (129)

'அன்பு' பக்தி என்பதை விடவும் விரிந்த பொருளுடையது. அன்பு சமய வட்டத்துக்குள்ளாகவே வழங்கப்படும் சொல்லன்று. அன்பின் முதிர்ச்சியாகிய 'ஆர்வம்' பக்தியாயிற்று 'அறிவினாள் விசாரித்தல் உள்ளடங்கி நிற்பதும் உணர்வினாள் ஒன்றுதல் மேலோங்கி நிற்பதும்' 'பக்தி - ஞானம்' எனப்படும்.

பொதுவாகக் கருதினுப் பரமபல் வெற்றிபெற இரண்டு அடிப்

படை நிலைகள் தேவையப்படுகின்றன. ஒன்று சொல் வங்காளக் இருத்தல் இரண்டு மக்கள் மயலா நிலையுனர்ந்து அதற்கேற்பச் செயற்படுதல். (130) இயற்கையுணர்வுக்கு மதிப்பளிக்காத சமயவிகள் சமணம், பௌத்தம், இயற்கை வாழ்வான ஆவலாற்றலை வெறுத்தல், இவல்பாக மக்கள் விரும்பும், மக்களைக் கவரும் கலைகளை வெறுத்தும்போதல், பெண்களுக்கு மதிப்பில்லாத நிலை, கருத்துறவுக் கோலங்களை மக்கள் மனத்தில் வெறுப்பை உண்டாக்குவன சாதனையும் வீரத்தையும் போற்றி வாழ்ந்த மரபுக்கு இத்தகைய கடும் மாற்றத்தை ஏற்றுக் கொள்ள இயலவில்லை எனத் தோன்றுகிறது. (131) இந்நிலையில் சைவம் தோக்கித் திசை திரும்பத் தொடங்கியிருந்த மக்களிடத்தே ஞானசம்பத்தரின் தேவாரம் ஒரு பெரும் மாறுதலை ஏற்படுத்தி விட்டது என்பதைக் காண்கிறோம். தொடர்ந்து அப்பர், சுந்தார் தம் பாடல்களும் இவையவே சைவமதம் பெரும் செல்வாக்குப் பெறத் தொடங்கியது. எனக் கூறலாம். இவ்வாறு தங்கள் செத்தமிழ்ச் சொற்களால் மக்களைத் தம்வசம் ஈர்த்தனர். ஞான சம்பந்தரின் உலகியல் அனுபவம் மிகையிலாத நிலை, அவரது கடவுட்பற்று, பிறசமய எதிர்ப்பு இவ்வுணர்வுகள் அவரது பாடல்களில் விஞ்சிநிற்கக் காண்கிறோம். ஆயின் அப்பர் பாடல்களில் தம் அனுபவம், தாள்செய்த நிலையை எண்ணி வருத்தும் நிலை, பிறருள்

மும் அருள்புரிய இறைவனிடம் வேண்டுகதல், எவ்வாறு மக்கள் இருத்தல் வேண்டும் என்ற நிலையிலே சமுதாய நலன் கருதும்நிலை இன்னொரு முறையாக அமைகிறது. சுந்தரர் இயல்புகள் இயல்பில் வாழ்ந்துகொண்டே இறைவனை அடைய முயன்றாலும், பல இடங்களில் இறைவன் அருள் தான் நிலையானது என்றியம்பும் நிலை அவரது மனத்தைத் தெளிவாக்கிக் காட்டுகிறது. எனவே மூவர் தோக் கமும் சைவமத மோற்பாடு என்பதை தோக்கியே அமைகிறது

என்பவத நமம் உணர்முடிவிறகு. (132) இவ்வாறு தம் பாக்களின் மூலம் தோற்றங்க்கப்பட்ட பக்தியுணர்வு என்னும் சைவசமய உணர்வு இறை நம்பிக்கையை மக்களிடம் உருவாக்கி வெற்றி பெற்றதைன்பறு மிகத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. அவர்கள் காலத்தில் முழுப்பலன் கிடைக்கவில்லை, எனினும் சைவசமயத்தின் வளர்ச்சி இன்றுவரை நிலை பெற்றிருக்கும் நிலைக்கு அடித்தள மிட்டவை தேவாரம் பாடல்கள் என்பதில் றுயமில்லை.

[தொடரும்.....

அடிக்குறிப்புகள்:-

- 119) திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம்
- 120) ஸ்ரீஸூர் ஆறுமுகநானவர், பெரியபுராண சூசனம்
- 121) திருவாசகம், 296
- 122) சுந்தரர் திருமுறை, 7610
- 123) திருஞானசம்பந்தர் திருமுறை, 1355
- 124) திருவாசகம், 648
- 125) நம்பாழ்வார் பாசரம், 3107
- 126) திருவாசக அந்நாவிதத் திழைப்பு, 392
- 127) திருமழிசையாழ்வார் பாசரம்
- 128) சுந்தரமுர்த்தி நாயனார் திருமுறை, 7688
- 129) டாக்டர். ப. அருணாசலம், மு. கு. நூ. பக் 171
- 130) இலக்கியத்தில் தோக்கமும் பயனும், தொகுதி 2, உலகத்தமிழ் பாராய்ச்சி நிறுவனம், 'தேவாரம்' கு. பகவதி, சென்னை, 1995 பக் 120
- 131) மேலது, பக் 121
- 132) மேலது பக் 132

XX ஒரு சிறிய இன்பத்தைத் துறப்பதன் மூலம் ஒரு பெரிய இன்பத்தை அடைய முடியுமெனின், அதனைப் பெறுவதற்காகச் சிறியதை விட்டுக் கொடுப்பவன் அறிவாளி.

★ மணிதர் இழிவடைவது நீய ஒழுக்கத்தால். ★

பகவதன்

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர்

திருவாய்மலர்ந்து அருளியவை

நன்னம்பிக்கை, பக்தி, சரணாகதி

— திருமதி செ. அருளானந்தம் —

ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாய்க் காணும் மலிதனின் சுயேச்சை, இறைவனின் அருள் ஆளிய இவை இரண்டிலும் எது முக்கியமானது என்பதை அறியக் கூடாத இரண்டு சிஷ்யர்கள் ஒரு நாள் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரிடம் சென்றனர். அவர் "சுயேச்சையைப் பற்றி மிகவும் பிரமாதமாகப் பேசுகிறீர்கள்! எல்லாம் இறைவனின் இச்சையை ஒட்டியே நடக்கின்றன. ஒரு மூலையிற் கட்டப்பட்ட ஒரு பகவைப் போல் நமது இச்சைகள் எல்லாம் இறைவனுடைய இச்சையுடன் பிணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அப்பகவின் கயிற்றின் அளவுக்குச் சுயேச்சை அதற்கிருப்பது போலவே நமக்கும் சிறிதளவு சுயேச்சை இருப்பது வாய்ந்தவம். அதனால் மலிதன் எல்லாம் தவ திஷ்டம் என்று நினைத்து விடுகிறான். ஆனால் அம்மலிதனின் இச்சைகளெல்லாம் இறைவனின் விருப்பத்தைப் பொறுத்தனவே

என்பதை நிச்சயமாக உணரும் கள்" என்று அவர்களுக்கு உபதேசித்தார்.

"அப்படியானால் தியானம், தவம், பிரார்த்தனை முதலியவைகள் அநாவசியமா? எல்லாம் கடவுளின் இச்சை, அவன் இஷ்டப் படியேதான் எல்லாம் நடக்கும் என்று சுமமா இருந்து விடலாமோ?"

"ஓ! வெறும் வாயால் மாத்திரம் அவ்வார்த்தனைகள் சொல்லிவிட்டதற் போதுமா? முட்செடிக் கிற் கைபட்டதுமீ முட்டிகள் தைப்பதால் உண்டாகும் வேதனை இவ்வையென்று வாய்ணாலி மாத்திரம் எத்தனை தரம் சொன்னாலும் நீய்விவிடாது. தெய்வ வழிபாடுகள் முற்றாவும் மனிதனின் செய்கைக்குள் அடங்குவகனால் பின்பு ஒய்வொருவரும் அம்பலத்திற் செய்துவிடமாட்டார் வளா? ஒய்வொருவரும் அகைச்

★ இவ்வாழ்வானுக்கு உதவி நல்லற மனைவி. ★

செய்ய முடியாது. ஆனால் ஒன்றுண்டு அவனால் உணக்களிக்கப்பட்ட பலத்தை நீ சரியான முறையில் உபயோகிக்காவிட்டால் உனக்கு அதிகம் கொடுக்கமாட்டான். அதனால் தான் சுயபிரயாசை மிகவும் அவசியம். ஆகையால் இதைவலின் அருளைப் பெறுவதற்குத் தகுதியாவதற்குக் கூட ஒவ்வொருவரும் பிரயற்படுத்தல் அவசியம் இவ்வித சுய பிரயாசையும், இதைவலின் அருளும் சேருமானால் பல ஜன்மநிதர விளைகள் இவ்வொரே ஜன்மத்திலே ஒழிந்து விடும். சிறிதளவேனும் சுயபிரயாசை மிகவும் அவசியமாகும்.

இதனை விளக்கக் கதை யொன்று சொல்லுகிறேன். கேட்பாய். ஒருமுறை பூமிநீ நாராயணன் நாரதனை நோக்கி 'நீ நரகத்திற்குப் போகக் கடவாய்' என்று சாபமிட்டார். நாரதர் அதனைக் கேட்டு மிகவும் மனத்திலேசப்பட்டார். பகவானை மனமுருசிப் பிரார்த்தித்தவர், 'கவாமி நரகவுலகம் எங்குள்ளது? என்று வேண்டிக்கொண்டார் விஷ்ணுவானவர் தரையிலே பிரபஞ்சத்

தின் படம் ஒன்று வரைந்து தேவகுலகம் இருக்கும் இடத்தையும் நரகவுலகம் இருக்கும் இடத்தையும் அப்படத்தின் மூலம் சுட்டிக்காட்டினார். நாரதர் 'நரகம்' என்று எழுதப்பட்ட இடத்தைக் காட்டி நரகம் அப்படித்தான் இருக்குமா? இதுதான் நரகம்' என்று சொல்லிக் கொண்டே அதை நரகம் என்ற எழுதப்பட்ட இடத்தின் மீது விழுந்து புரண்டு. 'நான் நரகதண்டனையை அனுபவித்து விட்டேன்' என்று கூறினார். புன் சிசிப்புடன் விஷ்ணுவானவர் 'அல்தெப்படியாகும்?' என்றார். அதற்கு நாரதர் 'என் கவாமி வைகுந்தமும் நரகமும் உம்முடைய இருஷடியேயல்லவா? படத்தை நீரே வரைந்தீர். நரகம் இருக்குமிடத்தையும் நீரேயன்றோ 'நரகம்' என்று சொன்னீர். ஆகையால் அது உண்மையான நரகம் ஆய்விட்டது. நானும் அதன் மீது புரண்டு எழுந்து விட்டேன். தண்டனை நீர்க்கூவிட்டது' என்று மறுமொழி கூறினார். நாரதர் பூரண மும்பிக்கையோடு கொல்ல நனாத பகவானும் அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டுத் திருப்தி அடைந்தார்.

கடவுளின் நீதி மெதுவாகத்தான் நகரும், ஆனால் ஒருபோதும் வழியில் தங்குவதில்லை. தவறு செய்தவனை ஒறுக்கவே செய்யும் அப்படியே நல்லது செய்பவனுக்கும் நன்மைகளையே செய்கிறது.

★ மன்னித்து விடுதல் மிகப்பெரிய தண்டனையாகும், ★

தமிழும் சைவமும் அழியாவரம் பெற்றவையே

○ உ. கனகராசா J. P. ○

சைவமும் தமிழும் இரு கண்
என்பர். உலகில் வழங்கும் 8000
மொழிகளில் தமிழ் மொழியோல்
தொன்மையும், சிறப்பும், சிறிளமை
பும் கொண்ட வேறு மொழி
இல்லை. ஆம் மொழிகளுக்கெல்
லாம் நாய் ஆவ எம் தமிழ்
காலத்தாற் கடைந்து எடுக்கப்
பட்ட "அமுதே" தமிழ் ஓர்
இன்ப ஊற்று "தென்முற்றி தமிழ்
அமுதின் கவை கண்டார்" என்று
பாரதியும் "கற்றது கைம் மண்
வளவு கல்லாதது உலகவவு"
என்று ஓளவையார் கூறுவதில்
இருந்து நாம் அறியலது தமிழ்க்
கடவில் ஆழ்த்தினைக் கண்டு
கொள்ளமுடியாது என்பதே. இது
உலகம் அறிந்ததே.

பொதிகைநீர் சிறந்த அகந்
துயர் வகுத்த தமிழ். தொல்காப்
பியர், இளங்கோ, வள்ளுவர்,
பொன்னோர் போன்றிப் புகழ்ந்து
பாடிய தமிழ். ஓளவையும் புகழேநீ
தியும், நாடெல்லாம் உலர்வி
வளர்த்த தமிழ், முலைத்தர் மடி
யிலும், நாணிற்கரசர், நாவலர்
போன்றவர்கள் நாணிலும் தாழ்
தமிழ் அளவையா விளக்காய் -

கடர்விடும் தமிழ்த்தாய் தன் கவச
மாக ஆயிரமாயிரம் காவியங்கள்,
கவிதைகள், இலக்கண இயக்
கியங்கள் தேவார திருவாசகம் என
அரும்பெரும் செல்வங்களாய்
பெருமைப் படுத்துகின்றன.

தமிழ் மொழியின் சிறப்பு
மனிதனுடைய அனைத்துத்
தேவைகளையும் வரம்பொழி
தொடக்கம் காணலி மொழிவரை
தரிசுழைப் பயன்படுத்தவே ஆகும்.
பிற மொழிச் சொற்கள் நமது
நாட்டின் தனித்துவத்தைப் பாதிக்க
காதவாறு பாதுகாக்கப்பட வேண்
டும். பழம் பெருமை பேசிக்
கொண்டு இழுப்பதிலும், நாம்
உள்ளத்தால் உண்மையான ஒளி
உண்டாகுமானால் நம் வாக்கும்
ஒளிபெறும்.

கணனி மயப்படுத்தப்பட்ட
தமிழ் இளமையம் மற்றைய மொழி
களைப் போன்று சகல துறைகளி
லும் முன்வீசற்றும் காணும் அள
வீற்ற அறிவியல் வழிகாட்டியாக
உள்ளது. உலகின் பலபாகத்திலும்
தமிழர் புலம்பெயர்ந்து வாழும்
நிலை ஏற்பட்டு விட்டதனால்
தமிழ் உலக மொழியாகிவிட்டது.

ஊ

நூலாம் என்பது உண்மையின் உற்பத்தி.

ஊ

அவர்கள் எந்த மொழி பேசினும்
தாய் மொழி தமிழ்மொழியே.

சைவமும் தமிழும் நகழும்
சதையம் என்பர் இவை என்போது
யாரால் தொற்றுவிக்கப்பட்டன
என்பது தொடர் ஆராய்ச்சியாக
வே உள்ளது. உலகம் உள்ள
வரை அழியாவரம் பெற்றவையே.
விமானத்தில் "கறுப்புப்பெட்டி"
போன்று கணனி மயப்படுத்தி
பட்ட இவை என்றும் பாதுகாக்க
செய்யும் உறுதி பெற்றுவிட்டன.
புலிந உலகில் எம்மதமும் சம்
மதம் என்ற நிலைக்கு அப்பால்
இத்துமதத் தத்துவங்கள் செய்மை
யானவை. அதிற் கூறப்படா
தவை எதுவுமில்லை, என்ற நிலை
யில் "உரை கல்லாக விளங்கு
கிறது. பிறக்கும் போது தமிழைத்
தாய் மொழியாகவும், இத்து
மதத்தைத் தாய் மதமாகவும்
கொண்டு இருந்துவிட்டு இன்னும்
ஒன்றை தாயாகக் கொள்வது
தாய்க்குச் செய்யும் துரோகமே.
அப்படி மாறியும் "பெரும்
காயம்" போன்று மணம் போகாத
நிலையில் திரும்பவும் வரவே செய்
வார். தமிழ் மொழியைத் தாய்
மொழியாகக் கொண்டவர் மனத்
தில் தெய்வ சிந்தனை அந்த
மொழியிற்றான் வரும். கடவின்

என்வையைக் கடந்த சினைகளால்
கடல் இல்லைது போலதில்லை,
தமிழர் சைவமும் அப்படியே.

சிவிகளும், ஞானியாரும்,
நாயன்மார்களும் — காலத்திற்குக்
காலம் தொன்று எமது சமயத்தில்
மூல தத்துவங்களை ஞானிக் கள்
வேளாடு அனுபவித்து எமக்கும்
விட்டுச் சென்றுள்ளனர். பிறக்கும்
பேசுது இம்மதம், இந்த மொழி
இந்த நாடு எனக் கேட்டுப் பிறப்ப
தில்லையே. நியதனை 'எம்மையே
நாம் உணர்ந்து கொள்ளவே'
சமயம் வழி வருகின்றது. கட
மையைச் சரிவரச் செய், செய்யும்
தொழிலை தெய்வம் என்றது
எமது சமயம் எதிர்காலத்தையும்,
ஒருவர் மனத்தையும் பூரணமாக
அறியும் ஆற்றலை ஆண்டவன்
மனிதனுக்குக் கொடுக்கவில்லை
என்று கதை கூறுகிறது. நினைவி
லிருக்க வேண்டும். பிறப்பு இறப்பு
அநாதியாவலை. அதர்மம் ஓடுவ
தும் போது. தியவை அழிவுற்று
நல்லவை காப்பாற்றப்படும்.

இந்த காலகில, எமது சமய
மும் மொழியும் அழியாது உலகம்
உள்ளவரை காப்பாற்றப்பட்டு
வந்துள்ளதே அதன் சிறப்பு.

முதலில் கையில் எண்ணெயைப் பூசிக்கொள் பிறகு பலாய்
பழத்தை எத்தம் செய். இல்லையெல் பலாப்பழப் பால் உள்
கையில் ஓட்டிக் கொள்ளும். அதுபோல் முதலில் இறை பக்தியை
வளர்த்துக்கொள் பின்பு உலக காரியங்களில் ஈடுபடு. இல்லை
வேல் உலகப் பற்று உள் உள்ளத்தில் ஓட்டிக் கொள்ளும்.

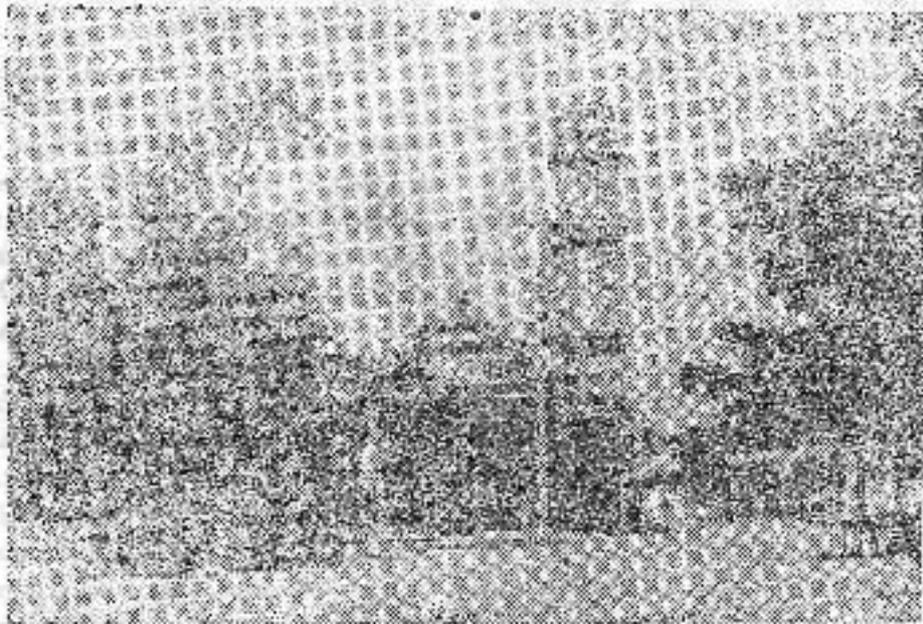
❧

மகிழ்ச்சி நிறைந்த மனிதன் தியாகி.

❧

சந்நிதியான்

- ந. அரியரத்தினம் -

நமது பீடத்திற்கு வருகைகத்த உலககுருநாத ஐயர் அங்கேவேலை யில் முற்றியிருந்த திரு. V. அரியராசா அவர்களிடம் முடிச்சுக்கள் போட்ட நூற் கட்டுக்களைத் தாரூக்கள் அண்ணே என்று கேட்கின்றார். அரியராசா அவர்களும் அங்கே தயாராக இருந்த நூற் கட்டுக்களை எடுத்து ஐயரிடம் கொடுக்க ஐயர் நூற் கட்டுக் களை வாங்கிக் கொண்டு அண்ணே, நாளைக்கு திண்ணம்

கா. நூல் தேவைப்படும நூல் வேலையைத் தொடர்ந்து செய யுங்கே என ஒரு கூறியபடி மூலம் கானத்தமத நோக்கி நடந்து செல்லு இன்றார்கள்.

அப்பொழுது திரு V. அரியராசா அவர்கள் சுமம் பீடத்தில் தனக் குப் பக்கத்திற் கடமைவாற்றிக் கொண்டிருந்த திரு. வ. திருநாவுக் கரை மற்றும் அன்பர்களைப் பார்த்து இந்த வருடமும் வழமை போல அடியார்கள் கூட்டம்

ஞாயன் அறிவாளியாவது சாதுக்கள் கூட்டத்தாய்.

வந்துகொண்டிருந்தாலும் வழமைக்கு மாறாக நூல் செவ்வழி கின்ற வேகம் கடுதலாகத்தான் இருக்கிறது என்று தனது மனக் கருத்தை எடுத்துக் கூறினார்.

அதற்குத் திரு. வ. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் ஒம்! ஒம்! வருகின்ற அடியார்கள் இங்கே வந்து நாம் முருகப்பாவுடைய நூலைக் கட்டுவதுடன் மேலும் 5 நூல், 10 நூல் என்று தேட்டும் எல்லே வானகிச் செல்கின்றார்கள், என்று கூறியதுடன் பாதுகாப்புக் கடமையில் ஈடுபடுகின்ற சிங்கள அன்பர்கள் கூட இப்பொழுது எங்களை விடவும் பயங்குதியோடையும், நம்பிக்கையோடையும் நூல் கட்டுவதையும் நூல்கள் கணக்கில் எடுத்தத்தானே வேண்டும் ... என்று யதார்த்த நிலைமையை எடுத்துக் கூறினார்கள்.

ஆம்! மேற்படி உரையாடல்கள் இந்த வருட உற்சவத்தின் பொழுது உற்சவம் முடிவடைவதற்கு இன்னும் இரண்டு நாட்கள் இருந்த வேளையில் ஆவயத்தின் வடகிழக்குத் திசையில் மடைப்பள்ளியுடன் இணைந்து காணப்படுகின்ற அரிச்சணைக் குரிய பற்றுச் சீட்டுக்கள் விரகப்படும் கருமபீடத்தில் இடம்பெற்ற உரையாடல்களாகும்.

உலககுறந்த ஐயர் இந்த வருட உற்சவத்தின் உரிமையாளராகவும், ஆவயத்தின் பிரதம குருக்களில் ஒருவராகவும் செயற்

படுகின்றவர், திரு. V. அரியராசா திரு. திருநாவுக்கரசு ஆகிய இருவரும் ஓய்வுபெற்ற அரசு ஊழியர்கள் அத்துடன் ஐயகுடைய நூர்த்து உறவினர்கள் வழமையாக உற்சவ காலத்தில் இது போன்ற தொண்டுகளில் ஈடுபடுகின்ற அன்பர்கள்.

மேற்படி உரையாடல்கள் இடம் பெற்றுக்கொண்டிருந்த நேரம் கவாயி வெளிவீதிக்கு வருவதற்கு ஆயத்தமாகிக்கொண்டிருந்த நேரணகையால் அரிச்சணைக்குரிய பற்றுச் சீட்டுக்கள் வழங்கப்படும் கரும பீடத்திற்கு அடியார்கள் வந்த வண்ணமே இருந்தார்கள்.

அத்தச் சந்தர்ப்பத்தில் மடைப்பள்ளிக்குள் பரிவேறு கடமைகளில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருப்பவரும், சத்தியானே தஞ்சமென ஆவயச் சூழலிலேயே நண்ட காலத்தைக் கழித்து வருபவருமான சித்திரவடிவேல் என்ற அன்பர் அங்கே வருகை தந்தார்கள். வந்தவர் ஒரு எலாட்சிசம் பழத்தைக் கரும பீடத்தில் உள்ளவர்களிடம் கொடுத்து "இதை அங்கே வைப்புகள்" என்று கூறுகின்றார் கரும பீடத்தில் உள்ளவர்கள் யோசித்தார்கள். எலாட்சிசம் பழத்தை இவர் ஏன் எங்கனிடம் கொண்டுவந்து தரவேண்டுமென்று அவர்களுக்கு வினங்களில்லை. இறுதியில் இதை இங்கே ஏன் தருகின்றீர்கள் இது எவ்வாறு கிடைத்தது என்று சித்திரவடிவேலிடம் கேட்ட

★ இன்பமான செயல் இன்னையும் இருக்க வேண்டும். ★

பொழுது இது அங்கே கிடைத்தது உள்ளே வைப்புகள் என்று கூறிக் கொண்டே கரும் பீடத்தில் உள்ள வர்க்கரிடம் அதனைக் கொடுத்த விட்டு அவசர அவசரமாகச் சென்றுவிட்டார். கரும் பீடத்தில் லுள்ளவர்களும் சரி ஏதோ தருகின்றார் வாங்கு வேண்டுமென நினைத்து அதனை வாங்கிவைத்தார்கள்.

வழமை போலக் கரும்பீடத்திற்குப் பற்றுச் சீட்டுப் பெறுவதற்கு அடியார்கள் வந்த உணவமேயிருந்தனர். அப்படி வந்தவர்களில் ஒரு அன்பர் அங்கே வந்து அர்ச்சனைக்குரிய பற்றுச் சீட்டுப் பெறுவதற்குப் பதிலாக ஐயா! இங்கே தேசிக்காய் வாங்கலாமா? என்று கேட்கின்றார். அதற்குக் கரும் பீடத்தில் உள்ளவர்கள் இங்கே நாங்கள் தேசிக்காய் விற்பதில்லை வெளியே அர்ச்சனைப் பொருட்கள் விற்பனை செய்கின்ற கூடங்கள் இருக்கின்றன. அங்கேதான் தேசிக்காய் வாங்கலாம் அங்கே சென்று கேட்டுப் பார்ப்புகள் என்று கூறுகின்றார்கள்.

அதற்கு அந்த அன்பர் நீங்கள் சொல்லு போல இங்கே வெளியில் எல்லாக் கூடைகளிற்கும் கேட்டு விட்டேன் என்குமே வாங்க முடியவில்லை. ஒரு தேர்த்திக்கடனை நிறைவேற்றுவதற்காக வந்துள்ளோம் தேசிக்காய் கட்டாயம் தேவை அதுதான் உங்கரிடம் ஒருமூலையே கேட்டுப்பார்ப்போம் என்று தேசனறியதால்தான் வந்த

னான் என்று நண்பனுடைய நினைமையை வெளிப்படையாகவும் வஞ்சகமில்லாமலும் எடுத்துக்கூறினார்.

கரும்பீடத்திற்கு வடமையாற்றிக் கொண்டிருந்த அன்பர்கள் ஒருமூலையே ஒருவர் மெளனமாகப் பார்க்கின்றனர் அவர்களுக்கு விடயம் புரியாதொடங்குகின்றது. இப்பொழுது நடந்து கொண்டிருப்பது சாதாரண நிகழ்வு அல்ல இது எமது அறிவிற்கும் ஆற்றலுக்கும் அப்பாற்பட்ட விடயம். ஆம்! இது சந்திரியாணுடைய திருவிளையாடல்நான் என்பதை உணர்ந்து கொண்டனர்.

திரும்பிப்போக ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருந்த அந்த அன்பரிடம் சரி ஒரு தேசிக்காய் இங்கே இருக்கிறது எனக் கூறி அதனை அவரிடம் வழங்கினார்கள். அந்த அன்பர் எவ்வளவு பணம் எவ்வழி கேட்டு அதற்குரிய பணத்தை வழங்க முன்வந்தார். அதற்குக் கரும்பீடத்திலுள்ளவர்கள் பணம் எதனையும் பெற்றுக்கொண்டு இங்கே நாங்கள் தேசிக்காய் விற்பதில்லை எனக்கூறி தேர்த்திக்கடனை நிறைவேற்றுவதற்காகவே அதனை வழங்குவதாக பதிலளித்தனர். அப்பொழுது அந்த அன்பர் அவை கடந்த திருப்பிரிவுக் கரும் பீடத்திலுள்ளவர்களுக்கு நன்றி கூறிவிட்டு அவசர அவசரமாகத் தமது தேர்த்திமய நிறைவேற்ற வேண்டுகின்ற வேகத்தில் அங்கிருந்து அகன்று சென்றார்.

மடந்தை முடிந்த நிகழ்வைக் கருமபீடத்தில் இருந்த அணைந்து அன்பர்களும் தமக்குள்ளே எடை போட்டுப் பார்க்கின்றனர். நேரத்திக் கடனை நிறைவேற்ற வந்த ஒரு மெய்யடிவாரங்க்காகச் சந்திப்பு யாள் மேற்கொண்ட. இருவேலை யாடலை நினைத்து உன்ளம் உருகத் தொடங்கினார்.

பொதுவாகத் தேசிக்காரையைக் கருமபீடத்திற்கு யாரும் கொண்டு வந்து தருவதில்லை என்ற உற லாம். அதே போல் அரக்கனைக் குரிய பற்றுச்சீட்டு விற்கின்ற கருமபீடத்திற்கு வந்து யாரும் தேசிக்காரையைக் கேட்பதுமில்லை. நிலைமை இவ்வாறு இருக்க ஒரே நாளில் சில திரிபு நேர இடை வெளியில் கருமபீடத்திற்குத் தேசிக்காரை வந்துசேர்ந்த முறையும் அதனை நாடி வந்தவர் வெளிப் படுதிற்புகருத்துக்களும் இறுதியில் அவருக்கே அது கையளிக்கப்பட்டதும் தற்செயலாக நடந்த சம்பவங்கள் என்று கூற முடியுமா!

இந்தச் சம்பவத்தைத் தொடர்ந்து மீண்டும் தெசிக்காரையப் பெற்றுக்கொண்ட அன்ப ளைச் சந்திக்க வாய்ப்பு ஏற்படா விட்டாலும் கூட, தேசிக்காரை வழங்கிய சித்திரவடிவேலுனைக் கருமபீட அன்பர் ஒருவர் நாடி மடந்தை முடிந்த நிகழ்வை அவருக் குக் கூறி தேசிக்காரை அவருக்கு எவ்வாறு கிடைத்தது என்பதை அறிவ முற்பட்டபொழுது

“இதெவ்வாறு அவருடைய செயல்” என்று மட்டும் கூறி விட்டு வழமையான தனது வேலை யில் ஈடுபடத்தொடங்கிவிட்டார்.

உற்சவ காலங்களில் சந்திதி ஆலயம், பக்தர்கள் கூட்டம் மிகப்பெரிய அளவிற்கு கூடுகின்ற இடமாக இருந்தாலும் அத்த நெருக்கடிகள் மத்தியிலும் பல் வேறு வகையான நேர்த்திக்கடன் களை நிறைவேற்றுவதற்காக அடி யார்கள் வந்தவண்ணமே காணப் படுகின்றனர்.

இவ்வாறு பக்தர்கள் தங்கள் நேர்த்திக்கடன்களை நிறைவேற்ற முயற்சிக்கும் பொழுது ஏற்படு கின்ற தடங்கல்கள், சிக்கல்களின் பொழுது அங்கே சந்திதியான் தோன்றாத்தனையாக இருந்து அவற்றை நிறைவேற்றி வைப்ப தற்கு உதவி வருகின்றான் என பதை நாம் பவர்பேர் வரயினாக அறிந்து கொண்டிருந்தாலும் கூட அதனைச் சந்திதியான் எப்படி, எவ்வாறு நிறைவேற்றி வைக்கிற னான் என்ற படிப்பணையை மேற் படி சம்பவம் எமக்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றதல்லவா?

மெய்யடிவாரர்கள் மீது சந்திதி யான் கொண்டிருக்கின்ற அன்பிற்கும் அருளிற்றும் எல்லையறால் உண்டோ!

ஓம் முருகா!

இந்துப் பண்பாட்டிற் குருவின் பாரம்பரியம்

சுவாமிநாதர்

4 மு. சீக்னேஸ்வரன் 4

திருவருக்கு ஆதிம ஞானம் தானாக வீசும் மரபு. அதனை விளக்க வைக்க ஞானா சிரியன் ஒருவரின் உதவி தேவைப் படுகின்றது. ஆதிம ஞானத்தை அடைவதற்கு ஞானாசிரியன் இன்றியமையாதவன். எழுத்தறிவித் தவன் இறைவன் என்ற நிலையில் குரு (இந்து) பாரம்பரியத்திலே தெய்விக நிலைக்கு உயர்த்தப்படுகிறான். அறியாமையிற் சிக்குண்டு அல்லற்படும் ஆன்மாக்களுக்கு உரிய வழி காட்டுவதற்கு இறைவனின் திருவருளே குருவாகத்

தோன்றுகின்றதென்ற கருத்து இங்கு நோக்கத்தக்கது. ஒவ்வொரு மாணவனுக்கும் அவனது தீய குணங்களைக் களைத்து நிறைவு பெறச் செய்யும் அறிவாற்றம் வளரத் துணைபுரியுதே குருவின் சிறப்பானபணி. தவணிடம் வருகின்ற மாணவனை ஒரு நோயாளியாகவும் குருவை நோய்தீர்க்கும் மருத்துவனாகவும் உவமித்து மாணவனின் தேவைகளைத் தெரிந்து அத்தேவைகளை நிறைவேற்ற வல்லவரும் குருவே என்ற கருத்தும் இந்துப் பாரம்பரியத்திலே வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

"சுகத்தாலு நோயக் குன்றினர் அவ்வி அதனைச் சுகத்தவரும் காண்பரோ தான்" (திருவருட்பயன்)

அறியாமையிற் சிக்குண்டு அவ தீயும் ஆன்மாக்களுக்கு ஆதர வளித்து அவை கடைத்தேறத் துணை செய்யக் கூடிய ஆற்றல் குருவுக்கே உண்டென்ற கருத்துத் திருவருட்பயனிலே இவ்வமை அழகாகச் சுட்டப்பட்டுள்ளது. இறைவனின் திருவருள் மாறுட வடிவிலே தோன்றுவதே குரு எனவும் அவ்வாறு தோன்றுவது மக்களின் நன்மைக்கே என்பதும் சமய நூல்

களின் கருத்தாகும். எனவே, இந்துக்களின் வாய்மீன் செம்மைக்குக் குரு இன்றியமையாதவராகக் காணப்படுகின்றார்.

நல்லதோர் குருவை அடைவதற்குத் தெய்விகத் திருவருள் கிட்ட வேண்டும் என்ற கருத்தை விவேகசூடாமணி என்ற நூலின் தொடக்கத்திற் சங்கராச்சாரியார் குறிப்பிடுகின்றார். தெய்வ அருளை

அன்பே வாழ்க்கையின் அறுதெறிமாகும்.

உருவாக்கியவராகத் தனி மனிதன்
எவ்வளவும் சட்டிக் காட்டும் மரபு
காட்டப்படவில்லை. அம்முதத்தின்
லிறப்புக்கள் அனைத்தும் குரு
பாரம்பரியத்துக்கே அர்ப்பணிக்கப்
பட்டுள்ளன. இப்பாரம்பரியத்தின்

சிறிய பணியானும், உபதேசங்களின்
வாலும், போதனைகளினாலும்
மக்கள் கூட்டத்திலே, கல்வாத
பாமரரும் சமயவுண்மையை
உணர்ந்து அழிவு பெற வாய்ப்பு
ஏற்பட்டது.

தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்க
தெளிவு குருவின் திருநாமம் செப்பல்
தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
தெளிவு குருவரு நித்தித்தல் தானே.

என வரும் அடிகளிற் சிவகுரு
நாதனின் அருளாக எதிலும் தெளி
வுண்டாகும் என்ற கருத்து வலி
யுறுத்தப்படுகின்றது. தாயுமான
வர் பரித்திரு, தனித்திரு, விழித்
திரு என உபதேசிக்கப் பட்டினத்
தாரோ இந்நிலையின்குந்து சற்று
விலகித் தனது தெஞ்சைச் சிவ்ய
வாக்கி அதற்குக் குருவாகத் தரமே
இருந்து உபதேசம் செய்கின்ற
மைமையக் காணக்கூடியதாகவுள்
ளது.

வேதகால ரிஷி பரம்பரையில்
வசிபட்டர், விசுவாமித்திரர், வாம
தேவர், பரத்துவாசர், அத்திரி
ஆகியோர் முக்கியத்துவம் பெறு
கின்றனர். வேத காலத்திலே குரு
குல வாசம் இருந்ததாக அறி
கிறோம். இருக்கு வேதத்திலே குரு
வுக்குச் சீடர் ஆற்ற வேண்டிய
கடமைகள் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்
ளன. வாழ்க்கை முறைக்குரிய சில
ஒழுங்குகள் பற்றியும், பிரமச்சரி
யம், பற்றியும் கூறப்பட்டுள்ளன
அதர்வ வேதத்திலே மாணவரு
டைய நிலை பற்றிய பாடல்கள்
காணப்படுகின்றன.

பாண்டவர்களின் குருவான
சூரோணர் அயர்கட்குச் சகல
வீதவைகளையும் அஸ்திரப் பிர
யோகங்களையும் கற்றுக் கொடுக்
கின்றார். ஏகலைவன் என்ற
யோவன் தன்னைச் சீடவாக ஏற்
றுக் கொள்ளுமாறு வேண்டிய
போது சூரோணர் மறுக்கவே
அவரது உருவமொன்றை மண்ணி
ளாற் செய்து குருவாக அதனை
மதிக்கிறான். குரு பக்திக் கு
இது ஏடுத்துக் காட்டாக
அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்
தக்கது.

உபநிடதத்திலும் குருத்துவம்
பற்றி அறிந்து கொள்ளக் கூடியவ
வுக்குச் சான்றுகள் காணப்படுகின்
றன. உயர்ந்த இயல்புடையதான
அடையும் வாழ்க்கை வளமுள்ள
தாக அமைவவும், நல்ல ஒழுக்க
முள்ள மாணவர்களை உருவாக்க
வும், மனிதனை அடிமைப் படுத்
தும் சில எண்ணங்களைப் போக்
கவும் குருவின் வழுங்கப்பட்ட
கல்வி உதவியது. உவேதாஸ்வர

ஆண்டவன் அருளே ஆசானின் உருவம்.

வால் ஒருவனுக்கு முன்று வகையான ஆரோக்கிய வாழ்வு கிட்டுகின்றது.

- i) மனித வாழ்வு
- ii) பரம் பொருளை அறிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற விருப்பு
- iii) சிறந்த நலம் பொருந்திய குரு கிடைப்பது.

இவ்வகையிலே குருவின் சிறப்பு இங்கே உயர்த்திக் காட்டப்பட்டுள்ளது எனவே இவ்வாறு ஞானம் கிடைக்கும் வாய்ப்பை நாம் ஆராய்விடத்துக் குரு பரம்பரையின் சிறப்புப் பற்றி நாம் ஆராய முடிவின்றது. ஆயின் இத்து மதப்பாரம்பரியத்தின் படி நமது குரு பரம்பரையைத் தொடர்பு படுத்தி ஆய்வு செய்யும் போது இறைவனே ஆகி குருவாக இருந்து உயர் ஞானத்தைத் தந்திருக்க வேண்டுமென்பதை உணரமுடிகின்றது.

(குருவேத எனும் நூல் குரு பக்திவினது மலிமையையும் தத்துவத்தையும் எடுத்துக் கூறுகிறது. இது ஸ்கந்த புராணத்தின் பிரம்ம சங்கிதையில் உத்தரகாண்டத்தில் உமாமகேஸ்வர சம்பவாத முடிவில் மூன்று அந்நியாயங்களாக உள்ளது.)

குரு நாமத்தை ஐகம் செய்தல், குருநாமதீர்த்தம் குரு மூர்த்தியைக் தியானம் செய்தல், குருநாம சிர்க்தனை போன்றவை ஒருவனுடைய அஞ்ஞான இருணை நீக்குவனவாகும். " கு " எனும் எழுத்து இயற்கு இருணைக் குறிக்கும் " கு " எனும் எழுத்து ஒளியைக் குறிக்கும் இவை மூலம் அஞ்ஞான

இருணை நீக்குபவர் குரு என்பது பொருளாகின்றது.

நீண்டகால ஞான பாரம்பரியத்தின் நிகழ்வான வடிவமே குரு இதுவழியே குரு வேத விரிவான கருத்துக்களை முன்வைக்கின்றது. குருவைச் சித்தித்தல் பெருதல், ரேளித்தல், நமஸ்கரித்தல், ஆடுமானவ உயர்ந்த தெற்களாகும். குருவே தெய்வம், குருவே தர்மம், குருவிடம் நினைத்தல் சிறந்த தலமெனக் கருதப்படுகின்றது. இறைவனே முதற்குரு என்றும் உயிரினங்களின் நல்வாழ்விதகாக இறையருளால் தோன்றியவரே குரு எனவும் திருமுறை கூறிய அகிய கருத்துக்கள் சித்தனைக்குரியவ, குருவே சிவம் என்பது இவ்வாறு கருத்து.

இத்து சமய மரபில் தொன்மையான காவல் தொடக்கம் ஆன்மிகச் சித்தனைகள் குரு பாரம்பரியமாகவே ஒவ்வொரு தலைமுறைக்கும் வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளன. எமது குரு பாரம்பரியம் தெரிவிப்ப பாரம்பரியமாகும். முதல்கர் சித்தனைவை உலகுக்கு எடுத்துச் செல்லும் இக்குரு பாரம்பரியத்திற்கு ஒரு நீண்ட வரலாற்றுச் சிறப்புண்டு எனவேதான் இத்து சமய மரபிலே அம்மதத்தை

இ குனிவுடன் துணையும் இருந்தல் வேண்டும். இ

உபதிடதத்திற் ளரணப்படும்
சாத்தி ஸ்லோகம் நல்லதோர் சித்
தணனைய வெளிப்படுத்துகிறது
எமது காதுகளால் நல்லவற்றைக்
கேட்போமாக! எமக்குத் தெய்வம்
களால் அருளப்பட்ட வாழ்நாளில்
வழிப் பொருத்திய உறுப்புக்க
லோடு தெய்வங்கட்கேற்றதைத்

செய்கலாமாக!

மேற் கூறிய வானூரில் இந்நூற்
களின் பண்பாட்டிலே குரு முக்
கியத்துவம் பெறுகின்றார் இத்துப்
பண்பாட்டின் வழி காட்டியாக
அன்று முதல் இன்று வரை குரு
வின் பாரம்பரியம் பேணப்பட்டு
வருவதாக வரலாறு காட்டுகிறது.

ஒரு வழிப்போக்கன் காட்டின் வழியே சென்று கொண்டிருந்தான். வழியிலே ஒரு யானை அவனைப் பிடித்துக்கொண்டது. தான் மரணமடைவது நிச்சயம் என்று கருதி விட்டான். அச்சமயம் பக்கத்திலிருந்த மனைக்குகையினின்றும் ஒரு கீன்கம் புறப்பட்டது புறப்படும் போது சிங்கம் கர்ஜனை செய்தது. அந்த கீன்கத்தின் கர்ஜனையைக் கேட்டு யானை இவனைக் கீழே போட்டுவிட்டு தான் பிழைக்கக் போதும் என்று ஓடி விட்டது. வழிப்போக்கன் கண்ணைத் திறந்து பார்த்தான். யானையைக் காணாமல் யானை இந்த மனிதனை விடவேண்டுமென்று சிங்கம் கர்ஜிக்கவில்லை. அது புறப்படும் போது கர்ஜிப்பது வழக்கம். மனிதன் யானை ரிலிருந்து விடுபட்டான். அது போல் பாபர் போக வேண்டுமென்று நினைத்துச் சொல்லாவிடினும் தற்செய்வாக இறைவன் நாமத்தைப் பாராயணஞ் செய்தாலும் பாபங்கள் போய்விடும்.

ஒரு வழிப்போக்கன் காட்டின் வழியே சென்று கொண்டிருந்தான். வழியிலே ஒரு யானை அவனைப் பிடித்துக்கொண்டது. தான் மரணமடைவது நிச்சயம் என்று கருதி விட்டான். அச்சமயம் பக்கத்திலிருந்த மனைக்குகையினின்றும் ஒரு கீன்கம் புறப்பட்டது புறப்படும் போது சிங்கம் கர்ஜனை செய்தது. அந்த கீன்கத்தின் கர்ஜனையைக் கேட்டு யானை இவனைக் கீழே போட்டுவிட்டு தான் பிழைக்கக் போதும் என்று ஓடி விட்டது. வழிப்போக்கன் கண்ணைத் திறந்து பார்த்தான். யானையைக் காணாமல் யானை இந்த மனிதனை விடவேண்டுமென்று சிங்கம் கர்ஜிக்கவில்லை. அது புறப்படும் போது கர்ஜிப்பது வழக்கம். மனிதன் யானை ரிலிருந்து விடுபட்டான். அது போல் பாபர் போக வேண்டுமென்று நினைத்துச் சொல்லாவிடினும் தற்செய்வாக இறைவன் நாமத்தைப் பாராயணஞ் செய்தாலும் பாபங்கள் போய்விடும்.

ஒரு வழிப்போக்கன் காட்டின் வழியே சென்று கொண்டிருந்தான். வழியிலே ஒரு யானை அவனைப் பிடித்துக்கொண்டது. தான் மரணமடைவது நிச்சயம் என்று கருதி விட்டான். அச்சமயம் பக்கத்திலிருந்த மனைக்குகையினின்றும் ஒரு கீன்கம் புறப்பட்டது புறப்படும் போது சிங்கம் கர்ஜனை செய்தது. அந்த கீன்கத்தின் கர்ஜனையைக் கேட்டு யானை இவனைக் கீழே போட்டுவிட்டு தான் பிழைக்கக் போதும் என்று ஓடி விட்டது. வழிப்போக்கன் கண்ணைத் திறந்து பார்த்தான். யானையைக் காணாமல் யானை இந்த மனிதனை விடவேண்டுமென்று சிங்கம் கர்ஜிக்கவில்லை. அது புறப்படும் போது கர்ஜிப்பது வழக்கம். மனிதன் யானை ரிலிருந்து விடுபட்டான். அது போல் பாபர் போக வேண்டுமென்று நினைத்துச் சொல்லாவிடினும் தற்செய்வாக இறைவன் நாமத்தைப் பாராயணஞ் செய்தாலும் பாபங்கள் போய்விடும்.

நெருப்பு கடும் என்று தெரியாமல் குழந்தை நெருப்பைத் தொடுகிறது. நெருப்பின் சுபாவம் கடுவது. அதுபோல் இறைவனுடைய நாமங்களின் மகிமை தெரியாமல் போனாலும், அநகச் சொன்னால் அக்காரியமானது அவனது பாபங்களைப் போக்கும்.

- சிரிப்பதற்கு நேரம் ஒதுக்குங்கள் - அது இறாத்தியின் இரை.
- சித்திப்பதற்கு நேரம் ஒதுக்குங்கள் - அது சக்தியின் சிறப்பிடம்.
- வினையாட நேரம் ஒதுக்குங்கள் - அது இளமையின் ரகசியம்.
- படிக்க நேரம் ஒதுக்குங்கள் - அது அறிவின் உயற்று.
- நட்புக்கு நேரம் ஒதுக்குங்கள் - அது மடிழ்ச்சிக்கு வழி.
- உழைக்க நேரம் ஒதுக்குங்கள் - அது வெற்றியின் விலை.

❖ தன்னை மதிப்பவன் பிறரையும் மதிப்பான். ❖

திருக்கோவிலும்

தலவிருட்சத்தின் மகிமைமயம்

() செல்வி வல்லவாம்பிணை களாகரிங்கம் ()

மனிதன் தனக்குப் பயனளிக்கும் அனைத்துச் சக்திகளையும் வழிபடப்பெறுகிறான். இதன் அடிப்படையிலேயே மரவழிபாடும் ஆரம்பமானது. இவ்வாறு வழிபாட்டுத் தன்மையைப் பெற்ற மரங்கள் காலப்போக்கிலே தலவிருட்சங்களாகச் சிறப்புப் பெற்றன. மரவழிபாடானது நன்றி உணர்வு, அச்ச உணர்வின் அடிப்படையிலேயே தோன்றியிருக்கவேண்டும். பெரும்பாலான மரங்கள் பழம் நல்குவனவாகவும், உடல் நோய்தீர்க்கும் மருந்து மரங்களாகவும் பரந்த அளவில் நிறுத்தும் மரங்களாகவும் காணப்படுகின்றன. இந்த வகையில் நன்மை தரும் மரங்களில் அன்பும் நன்றி உணர்வும் மேலிட மரவழிபாடு உருவாயிற்று.

சிலமரங்கள் நச்சுப் பழங்களை தல்கிண நடுகக் காற்றை உதிர்த்தன. இவற்றைக் கண்டு அஞ்சிய மக்கள் அவற்றால் துன்பம் நேராமல் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக அம்மரங்களை வழிபட்டனர். இவ்வாறு நன்றி உணர்வு, அச்ச உணர்வு காரணமாக மரவழிபாடு தோன்றியது. அரசமரம் ஆவ

மரம் பேசின்றவை ஊர்ப் பொது மன்றம் கூடும் இடமாகவும் நீதி வழங்கும் இடமாகவும் இருந்திருக்கின்றன. தமிழில் வழங்கும் அரசன் என்ற பெயர் அரசன் அல்லது அவன் சார்பான அல்லது அரசாளுபவன், நாட்டாண்மைக் காரன், ஊர்மக்களைக் கூட்டும் இடம் என்ற கருத்திலே அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்று கருதப்படுகின்றது.

மக்கள் மத்தியில் மரங்கள் உயிர் உள்ளவை. ஆதலால் அவற்றிற்கு ஊறு செய்யக் கூடாது என்ற நம்பிக்கை காணப்பட்டது. மரம், செடி, கொடி ஆகியவற்றின் தன்மையினை அவதானித்து மனிதன் இவை உற்பத்தியாகும், பூத்துக் கனி கொடுத்துச், சந்ததியைப் பெருக்கி மடிந்ததை அறிந்து கொண்டான். இதனாறி சிருஷ்டி, வளம், சந்தது, விருத்தி ஆகியவற்றின் அம்சங்களைக் கொண்டு சிறப்புற்று விளங்கும் மரங்களைத் தெய்வம் உறையும் இடங்களாகப் போற்றினான்.

“கடவுளின் ஆதி உயர் கொடை மறக்கவே என்று மனிதர்கள் நினைத்தார்கள். எனவே,

★ கொடுக்கும் போது கனிவு இருத்தல் வேண்டும். ★

இக் கொடைகைய நந்த கடவுளின் ஆவி இம்மரங்களின் கொம்பர்களிடையே வாழ்கின்றது " எனக் கடவுளுக்கும் மரங்களுக்கும் உள்ள தொடர்பு பற்றி அறிவுர் பேர் சூசன் என்பவர் கூறுகின்றார். சிந்துவெளி நாகரிக காலத்திலேயே இம்மர வழிபாடு காணப்பட்டது. சிந்து வெளியே கண்டெடுக்கப்பட்ட இசைச்சிணை ஒன்று, ஒரு மரத்தின் மூல கிளைகளுக்கிடையில் திருவாவணமாக ஒரு பெண் நிற்பதாகவும் அப் பெண்ணைச் சிலை வளைந்திய வண்ணம் நிற்பதாகவும் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

வேதகாலத்திற் பல மரங்கள் செடிகள் பற்றிப் போற்றப்பட்டன. அவற்றுள் சோமக்கொடி மூதன்மை பெற்று விளங்கியது. சோமா வாழ்வு, வலிமை, வளமை, செல்வம், அறிவு அனைத்தையும் தருவதாக நம்பப்பட்டது. ஆசுமங்களில் சிவனுக்குரிய சந்தனம், திருப்பை, கருங்காவி, வன்னி, பலா, வில்வம், கதம்பம், வாகை எனப் பல மரங்களைக் காமிக்காமம் கூறுகின்றது.

புராணங்கள் தெய்வ வழிபாட்டிற்கு ஏற்ற சிறப்பான மரங்களின் இலைகள் பற்றிக் கூறுகின்றன. இந்த வகையில் வில்வம், துளசி, வன்னி, நெல்லி போன்ற மரங்கள் முக்கிய இடம்பெறுகின்றன. கௌடாரகொளி வீரத்தின் போது வன்னி இலையும், சிவராத்திரி வீரத்தின் போது வில்வமும் எனப் பல கூறப்படுகின்றன.

இராமாயணத்தில் சீதை "சியாமா" எனும் ஆலமரத்தை வழிபட்டதாகவும், மகாபாரதத்திற் குறிப்பாகக் சீதையிலே, பகவான் கிருஷ்ணன்,

"மரங்களுள் நான் அரசு மரமாக இருக்கிறேன்" என்று குறிப்பிட்டிருக்கின்றார். கொடி நிலை, கந்தளி, வள்ளி என்ற மூன்றும் கடவுள் நிலை எனத் தொழ்காப்பேய் கூறுகின்றது. நடப்ப மரம் கடவுள் உறையும் மரமாக வணங்கப்பட்ட செய்திகள் சங்க இலக்கியங்களிலுண்டு. "கடப்ப மரம் கொடியோலரத் தண்டிக்கும் மரமாகவும், கடவுள் மரமாகவும் குறுந்தொகையிற் கூறப்படுகின்றது."

பணை வளைக்கம் பற்றிச் சங்க இலக்கியமாகிய சுற்றிவளையிடுகாளாமம், தமிழகத்திலே சிவத்தவங்களில் ஒன்றாகிய திருப்பவந்தாளி பணை தலங்குட்சமாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. பணை சிவமோடு மட்டுமன்றிப் பிற்காலத்தில் விஷ்ணுவோடும் தொடர்புடைய தலங்குட்சமாகியிருந்தது. ஆலமரம் முழு இத்தியானிலும் வழிபாட்டுப் பின்னமாக விளங்கிய ஒரு விரூட்சமாகும். சிவன் தசுணாமூர்த்தியாகத் தெற்கு நோக்கி ஆலமரத்தின் கீழே மூகுத்துதான உபதேசம் செய்தார் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

இங்ஙனமாக, எந்த ஆலயத்திலும் மரமொன்று கோயிலின்

அன்பும் பண்பும் அறிவாளியின் அளவு போல்கள்.

தலவிரூட்சமாக போற்றி வணங்கும் மரபு ஏற்பட்டது. இவ்வாறு ஆரம்பகால, மரவழியாடு ஆளாய்ப் பண்பாட்டுடன் ஒன்றினைத்து, ஆகமம் சார்ந்த ஆலயங்களுக்கெரிய இலட்சணங்களாகக் கொள்ளப்படும் முர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் விரூட்சம் எனும் அம்சங்களுள் ஒன்றாக முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

இன்று ஒவ்வொரு தலத்திற்கும் சிறப்பாக ஒரு தலவிரூட்சம் இத்தியானிலும், சமுத்திரம் காணப்படுகின்றது. சமுத்திர நல்லூரில் மாமரம், செல்வச்சத்திரத்தில் பூவரக, மாவட்டபுரத்தில் மாமரம், கதிர்காமத்தில் வேம்பு என அவை விளங்குகின்றன.

சுபம்

செந்தனைக்கு...

குடிக்கத் தண்ணீரில்லை என்று ஏங்குகிறோம் கடற்கரையில் வாழுகின்ற மக்களும் ஏங்குகிறார்கள். கடலில் நிறைபுத் தண்ணீர் இருக்கிறது. கடல் நீரே குடிநீராக இருந்திருக்கலாமல்லவா...? கடல்நீரே குடிநீராய் கடவுள் பாடத்திருந்தால் பூமிக்கு அடியில் உள்ள நீராத் தேடி நாம் சிரமப்படத் தேவையில்லையல்லவா? கடலிலே தண்ணீரும் இருக்கவேண்டும்; அது குடிக்க முடியாமல் உப்பாகவும் இருக்கவேண்டும். மனிதன் அதைப் பார்த்துக்கொண்டே, 'தண்ணீர்... தண்ணீர்...' என்று ஏங்கவேண்டும். தண்ணீர் இருக்குவிடத்தைத் தேடவேண்டும். பூமியைத் தோண்டவேண்டும். 'ஒரு தண்ணீரை எடுப்பதற்கே நீ இவ்வளவு சிரமப்பட வேண்டுமானால், என்னை அடைவதற்கு நீ என்னைச் சிரமப்பட வேண்டும்' என்று மனிதனுக்கு உணர்த்துவதே மூண்டவளின் படைப்பின் மூல நோக்கமாகும்.

— கண்ணதாசன்

1. இன்று செய்யக் கூடியவை நூளைக்கெனப் பின் போடாதே.
2. நீயே செய்கக் கூடியதற்குப் பிறரை ஏலக் கொள்ளாதே.
3. பணம் வருமுன் செலவுகளை உண்டாக்காதே.
4. உலக்கு வேண்டாததை மலிவு எனக்கண்டு வாங்காதே.
5. வேண்டுமென்று செய்தனை துன்பத் தருபவையாகும்.
6. கோயில் வந்தால் உடனே பத்துவகை எண்ணியபின் பேசு.

பேச்சின் அழகு உன்மைபால் விளங்கும்.

யாழ் | தொண்டைமாளாறு
ஸ்ரீ செல்வச்சந்திரிக் கந்தன்
தீருத்தல புராணம்

ஈ. விநாசித்தம்பியப்புவர் அவர்கள்

ஆற்றும் படலம்

பொன்னுயர் ஈழ நாட்டில் பொருத்திய வடபால் யாழூர்
மன்னிய வீற்று வாரி மலிக்கலை வந்து சேர
உன்னிய செழுமை யாற்றி ஒளிமயி கழக வாரின்
சொன்னல முழங்க ஓடும் தொழுவல்லி யாறு சூழ்த்தே. 1

பழங்கலை தீர வென்று பன்னிரு கையள் பாடும்
தொழுமவர் வீதி செய்கும் தோத்திர வரத்தி னேக
ஆரவரின் அடியர் நிவிர் அஞ்சுவென் தலைக்கை காட்டிக்
கழலிணைப் பெருமை கூறும் கவிழ்ந்து வல்லி யாறு. 2

புலியை பயின்ற வாழ்வு போக்கிய சிந்தையானர்,
தவநெறி பிடிந்து ஞான சத்தவ நினைதெ விந்து
சிவனடி நாடிச் செல்லும் திறனென நீல வேலை
தவழிசல் குழவி போலக் காந்திடும் வல்லி யாறு. 3

சரவண பவலின் கோயில் தலிலலம் வந்த மேலோர்
மரணமில் வாத வாழ்வு மதித்தபெ ரிசுப வீடு
வீரவலர் வலவி ளக்கி விளங்குநீர் வல்லி யாறு
குருபரன் கோயில் வற்றிக் குவிரலைப் பரவை கூடும். 4

மரணமில் மலித்த குற்றம் மனத்தொடு வாக்கும் காயம்
தீயவாய்ப் புரிந்த குற்றம் செய்கினை வகுத்த குற்றம்
ஆலமா வழுக்குப் போக்கும் அடியவர் ஆடித் திரக்
தாயநீர்த் திரித்த மாகிச் சுசந்தரும் வல்லி யாறு. 5

தரவலை வல்லி யாற்றின் காற்றிலம் நன்னை யாண்ட
போவெழும் தொண்டை மாணக் குவரகடல் நாட்டைக் கொள்ளத்
தீவினை புரிந்த வாதிறால் தெவிதன்னின் ஆறு சேர்னர்த்
தரவல்லி நாய மாறித் தொண்டைமா யாறா யிற்பே. 6

[தொடரும்...

மிகப் பெரிய தொழிறகாலை மனம்.

யும் சிதைத்து அப்பாற் சென்றனர். ஜராசந்தனின் அரசமனையை அடைவதற்கும் பிரதான வாயில் வழியாக உட்புகாமல் மதுல் ஏறிப் புகுந்தனர். ஜராசந்தனின் அரசனைக்குள் புகுந்ததும் அவனை நித்தனை செய்வதற்கெதிர்ப்பாண வார்த்தைகளைக் கூறி நின்றனர். அவ்வரைகளைப் பொருட்படுத்தாத ஜராசந்தன் அந்தணராக வருவோரை வரவேற்றலே நக்க பண்பு எனக்கொண்டு "வருக வருக" என வரவேற்றான். அரசு களனும் பீமனும் பதினாறு ஏதும் கூறாமல் மெளனமாக இருக்கக் கண்ணபிரான் "மன்னவெ தீவர்களை இருவரும் பெளண விரதம் பூண்டவர்கள், நடுஜாமத்தின் பின்பு உன்னுடன் உரையாடுவர்" என்று கூறினார். அப்படிபாயின் இவ்விடத்தில் தங்கியிருக்கின்ற என்று உபசரித்தான்.

நடுஜாமம் கடற்கடும் அவர்கள் தங்கியிருந்த இடத்தை அடைந்த ஜராசந்தன் "அந்தனைப் பெரி யோர்களே! தாங்கள் யார்? உருவில் அந்தணராக இருக்கிறீர்கள். ஆனால் செயலில் அரச குலத்தவர் போலத் தோன்றுகிறீர்கள். நீங்கள் உன்மையில் யார் என்பதனை எனக்குத் தெரியப்படுத்துங்கள். அன்றியும் என்னை நாடி வந்த காரணம் யாது? எவ்வாறன்றியும் எனக்குத் தயவு செய்து கூறுங்கள்" என்று வேண்டினான். அப்போது கண்ணபிரான் "கிசு சாதுரியமாக" மன்னா நாங்கள் பிராமணராகவோ அவ்வது சுத்திரியராகவோ

அவ்வது வைசியராகவோ திருக்கலாம். இவர்களில் பலர் பெரும் வீரர்களாகவும் விளங்கலாம். அது போன்று நாங்கள் மூவரும் பெரும் வீரர்கள். அத்துடன் நண்பன் வீட்டிற்குத்தான், தேர்வாறையிற் செல்லலாம். ஆனால், படைவர் வீட்டிற்கு அவ்வண்ணம் செல்லமுடியாது அதனாற்றான் படைகவனாகிய உளது வீட்டிற்கு இவ்வாறு வந்துள்ளோம்" என்று கூறலானார்.

இவ்வரைகளாற் சித்தனை வயப்பட்ட ஜராசந்தன் "அத்தனை சீரோன்மணிகளே எக்காலத்திலும் யான் உங்களுக்கு ஏதும் தீங்கு செய்ததாக ரூபதரிசீலையே. அவ்விதம் இருக்க என்னைத்தங்கள் படைகள் என்று குறிப்பிடுகிறீர்களே எனக்கு எதுவும் விவங்கவில்லையே" என்று உரை செய்தான். அதவுமன்றி "நான் நீதி பிறழாத வகையிற் குடிக்கானக் காத்து வருகிறேன். இப்படி இருக்க நான் எப்படிச் சூற்றழைப்பவனாவேன்" என்றும் கேட்கலானான். ஜராசந்தனின் உரைகளைச் சென்மடுத்த கண்ணபிரான் "வீரனே! ஒப்பற்ற மனிதன் ஒருவன் கட்டணையிட, அதனை நிறைவேற்றும் பொருட்டு நாங்கள் மூவரும் உன்னை நாடி வந்துள்ளோம். அன்றியும் நீ பலர் விடுவதற்கென அரசர்களைச் சிறையில அடைத்து வைத்துள்ளாய். மனித உயிர்களைப் பாலியிட்டு உனக்கு நன்மை தோடிக் கொள்ள விழைகிறாய், இது குறத மல்லவா? நீ பலதற்ற அரசர்க

ஊரத் துன்புறுத்துகிறாய். உன்னி
 னும் பலம் பொருந்திய நாங்கள்
 மூவரும் உன்னை எதிர்க்க வந்துள்
 வேளம். நாங்கள் உன்மையில் அந்
 தணர்சுள் அல்லர். நான் கண்
 ணை, இவர்கள் இருவரும் பாண்டு
 புத்திரரான பீமனும் அர்ச்சுனனும்
 ஆவர். சிறைப்படுத்தப்பட்டிருந்
 தும் மன்னர்களை விடுவிப்பாயாக!
 அவ்வாறு செய்பாவிடின் உன்னு
 டன் போர்புரித்து உன்னைக்
 கொன்றுவிடுவோம்" என்று கூற
 வானார்.

கண்ணலின் உரைகளைச் செவி
 யுற்ற ஜராசந்தன் கண்ணனைப்
 பார்த்துக், "கண்ணா! நீ கம்ச
 னைக் கொன்றாய். பூதனையை
 வென்று அழித்தாய். அவர்களை
 அழித்ததைப் போன்று என்னை
 வெற்றிகொள்ள முடியாது. பீம
 னும், அர்ச்சுனனும் என்னினும்
 பலம் குறைந்தவர்கள். நீங்கள்
 மூவரும் படைபலம் ஏதுமின்றித்
 தனியே வந்திருக்கிறீர்கள். அப்படி
 இருக்கும் நீங்களா என்னைக்
 கொன்று வெற்றிபெற விழைகிறீர்
 கள்" என்று பரிசுதித்தான்.
 ஆவேசமுற்றவராய் அவர்களைப்
 போருக்கு அழைத்து ஆர்ப்பரித்
 தான். அவனது ஆரவார ஓலியைச்
 கேட்டுப் பறவைகளும் விஷங்கூக
 ளும் நடுங்கின. அவனது கர்ஜனை
 வயக் கேட்ட கண்ணன் "ஜராசந்
 தனே! உன்னால் இயலாமலின்
 பாண்டு புத்திரருடன் சண்டை
 செய்துபார், அவர்களை மற்றைய
 மன்னர்களைப் போன்று என்
 ணாதே, அவர்கள் உன்னை உயி

ருடன் தப்பிவிடமாட்டார்கள்"
 என்று அவனைச் சீண்டும் கண்
 ணைக் கூறவானார். அவ்வரைகளைக்
 கேட்ட ஜராசந்தன் ஆத்திர
 மடைந்தவனாய்க் "கண்ணா நீ
 என்னை மேலும் மேலும் இகழ்த்து
 பேசுகிறாய். நீங்கள் படைபலத்
 துடன் என்னை எதிர்க்க விரும்பி
 னாலும் சரி அவ்வது தனித்தனியே
 என்னுடன் போராடினாலும் சரி
 உங்களை நான் வெற்றி கொள்
 வது உறுதி" என்று கூறலா
 னான்.

ஜராசந்தனுடன் போர்புரியும்
 ஆற்றல் பீமனுக்கு உண்டு என
 முடிபு செய்த கண்ணன் அவனைப்
 பார்த்து "மன்னா! எங்களுள்
 யாருடன் போர் செய்ய நீ விரும்பு
 கிறாய்?" என வினாவினான்.
 பீமனைப் பற்றி அறிந்திருந்த
 ஜராசந்தன் அவனுடனே போர்
 புரிய விரும்பிக் களத்தில் நின்ற
 வாறு பீமனை அறைகூவி அழைத்
 தான். பீமனும் கண்ணபிரானை
 வணங்கி ஆயி பெற்றுக்கொண்ட
 களம் புலத்தான்.

இருபெரும் மதவாலைகள்
 ஒன்றுடன் ஒன்று மோதுவது
 போன்று இருவரும் மல்யுத்தம்
 புரிந்தனர். ஒருவரை ஒருவர் விஞ்
 சிய வண்ணம் இருவரும் யுத்தம்
 புரிந்தனர். இந்த மல்யுத்தமானது
 பஞ்சவந்தி நாட்கள் நடந்தது.
 ஒருவரும் சளைக்கவில்லை. பத்
 தினைத்தாம் நாள் முடிந்ததும் வய
 தில் மூத்தவனாகிய ஜராசந்தன்
 சிறிது களைப்படைந்து அந்தினன்

நிலும் ஆக்ரோசமாகப் போரிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். இதனைக் கண்ணுற்ற கண்ணபிரான் பீமனை மேலும் மேலும் உற்சாகப்படுத்தி ஊக்கிவித்துக் கொண்டிருந்தார். கண்ணன் உற்சாகப்படுத்தியபடியாலும் ஜராசந்தன் ஐறியு சோர் வடைந்து போரிட்டுக்கொண்டிருந்தமைபாலும் ஊக்கமுற்ற பீமன் ஜராசந்தனை வெகு முர்க்கமாகத் தாக்கித் தொடங்கினான்.

மேலும் ஸவரீழந்த ஜராசந்தனை வாரிதில் முறியடித்தான் பீமன். ஆனால் அவன் உடலை இரு கூறுகளாகித் தரையிற் போட்டபோதும், மீண்டும் அவ்வுடலங்கள் இரண்டும் ஒன்று சேர்ந்து உயிர்பெற்றான் ஜராசந்தன். "ஜனர" என்னும் தேவனையின் ஆசி விவராக்ரு இருக்கமையால் அவன் இவ்வாறு உயிர்பெற்றான். இதனைக் கண்ணுற்ற கண்ணபிரான் பீமனுக்கு ஜாடை செய்து ஒரு கோரைப்புல்லை இரண்டாகக் கிழித்து மாற்றிப் போட்டுக்கொட்டினார். கண்ணனின் செயலின் பொருளை உணர்ந்து கொண்ட பீமன், ஜராசந்தனை இரு கூறுகளாகித் தனையையும் காக்கனையும் மாற்றிப் போட்டான். இதனால் ஜராசந்தன் உயிர் பெற்றெழ முடியவில்லை.

ஜராசந்தனை வதம் செய்த பின்னர் சிறைப்பட்டிருந்த மன்னர்

களைச் சிறையிறுத்தார். அவ்வரசர்கள் நன்றிபுணர்வால் கண்ணனையும் பாண்டு புத்திரனாரும் வணங்கி நின்றனர். அப்போது கண்ணபிரான் அவர்களை நோக்கி "மன்னர்களே யுதிஷ்டிரர் செய்ய விருக்கும் ராஜசூயப் பெருமேன்விக்கு நீங்கள் உங்களால் சூயன்ம வகையில் உதவுவேண்டும்" என்று பணித்து அவர்களையென்றும், அவ்வரசர் நாட்டுக்கு அனுப்பிவைத்தார். மன்னர்களும் சிறைமீண்ட மகிழ்வினால் யுதிஷ்டிரருக்கு உதவுவதாக வாக்களித்து விட்டு உவகையுடன் தத்தம் நாட்டுக்கேளினர்.

ஜராசந்தன் இறந்தபட்டமை யால், அவைது மகனுக்கு முடிசூட்டி அவன் அளித்த பெரும் காணிக்கையி் பொருட்களையெடுத்துக்கொண்டனர். சுப்பமாகக் கிடைத்த பெரும் பொருட்களுடன் மூவரும் இங்கிரப் பிரிந்ததை அடைந்தனர்.

இந்திரப் பிரஸ்தத்தை அடைந்து செய்தியைத் தெரிவித்ததும் யுதிஷ்டிரர் பெரும் களிப்புற்றவராய் கோவிந்தனைப் பணிந்து வணங்கினார். தமிழியர் இருவரையும் நெஞ்சாரத் தழுவித் தம் மகிழ்வை வெளிப்படுத்தினர். கண்ணபிரான் பாண்டவர்க்கும் விடைபெற்றுத் துவாரகை திரும்பினார்.

மற்றவர்கள் உனக்கு எனது செய்யக்கூடிய எவ்வு நினைக் கிறாயோ அதை நீயும் மற்றவர்களுக்குச் செய்யாதே.

மற்றவர்களை மகிழ்வித்தால் நீ மகிழ்ச்சியடைவாய்.

'ஞானசகடர்' வாசகர் போட்டிக்கள வினாக்கள் - 2000

1. மும்மூர்த்தியாரையும் குழறினதனாகக்கிய சம்பரசி யார்?
2. விஷயாபாவத் துண்டிக்க வல்ல சக்தி எதற்குண்டு?
3. கதிர்சாமத்திலிருந்து திரும்பும் சந்திரியாளுக்கு நிவேதிக்கப்பெறு வன எவை?
4. உலக ஜீவராசிகள் அனைத்திலும் ஜகன் மாதா இருக்கின்றாள் எனும் உண்மை உணர்ந்தப் பெற்றவர் யார்?
5. மரணத்தை வெல்லக்கூடிய மோட்ச மந்திரம் எது?
6. விளையை நேரக வேண்டுமே ஹிய யாரையும் நோக்கி கூடாது என்ற உண்மை போதாவையைச் சப்த முனிவர்க்கு உணர்த்தியவர் யார்?
7. முருகனின் சேவல், மயில், வேல் என்பன தரும் தத்துவங்கள் எவை?
8. சிவஞானப் பேற்றை வழங்குவான் என்னும் பொருளில் சக்திக்கு வழங்கும் பெயர் யாது?
9. 'பிறச் உண்ணிடம் அச்சமும் மரியாதையும் கொள்ளும்படி நடக்க வேண்டும்; திருகு செய்யக் கூடாது என்னும் உண்மை எப்பிராணியினிடமாகச் சார்த்தி அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளது?
10. பாண்டலர் - திரௌபதி திருமணக் கிரியைகளை நடாத்திய முனிவர் யார்?
11. சந்திரியான் ஆச்சிரம - ஈசவ, கலை, பண்பாட்டுப் பேரவைகளை ரால், 'ஞான பண்டித சேவா நாயி' என்ற கௌரவ விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப் பெற்றவர் யார்?
12. சந்திரித் திருவீதிவினடமாக ஒவ்வொரு மண் துணிகளையினிடமாகவும் சிவலிங்கத்தைத் தரிசித்த சித்தர் யார்?

13. சிவபிரானின் திருமேற்றிக் கண்ணிவிருத்தி எழுந்த ஸ்கந்தன் பெருமகன் முதலில் பெற்றுக் கொண்டவர் யார்?
14. விநாயகப் பெருமான் அறுகம் புலவையாக உலாப்பது போன்று, நிறறுப் பூசினிக்கூடிய பாக உலாப்பவர் யார்?
15. அருச்சுணனால் இருமணம் செய்யப் பெற்ற நாக கண்ணிகை யார்?
16. கொன்ற பாவத்தைப் போக்குதற்காக எமறுதரிகள் செய்வது என்ன?
17. 'யாமிருக்கப் பயமேனை ஓதோ? இதிகப் பூவை எடுத்திக் கொள் எனச் சந்திதிலான் கண்ணிடமாக யாருக்குக் கறியுளிரார?
18. மனிதனுக்குரிய நடைகம் எவை?
19. மேலான தலம், மேலான மகிழ்ச்சி, மேலான புன்செய்தம் எவை?
20. 'கும்மா இரு சொல்லற' என அருளிச் செய்தவர் யார்?
21. வேதாந்தத்தில் தெளிவாய் இருப்பது எது?
22. சிவத்தில் விநாயகத்தை உலாப்பது சிவாச்சாரியார் என்பதைக் காட்டுகின்றார்?
23. பாலினிடமாகவும் தூசினிடமாகவும் இறைவனின் விநாயகம் என்னமும் காட்டப்பட்டுள்ளது?
24. யானுடைய சமாநியேனருகே சந்தித்தலம் அமைந்துள்ளது?
25. ஜீவபோதம் நீங்குகையில் தணவெடுப்பது எது?

இறைவனை படைத்தற் கடவுள் என்கிறோம். அவனை நிரூபித்தையுடனும் பக்தியுடனும் வணங்காவிட்டால், அது கொடிய பாவமாகும். இறைவன் மீது நம்பிக்கை இல்லை என்பது அதை விடக் கொடிய பாவம். இறைவன் மீது சிறந்த பக்தியுடன் இருந்தால் அவன் எப்போது அருள் புரிய வேண்டுமோ அப்போது அருள் செய்வான்.

 ❀ அழகு ஆண்டவரின் அருள் கொண்ட, ❀

வாசகர் போட்டிக்கான விதிமுறைகள்

- 1) போட்டியில் எவரும் பங்குபற்றலாம். ஒருவர் ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட விடைகளையும் எழுதி அனுப்பலாம். ஆனால் அவை தனித்தனியாக அனுப்பப்பட வேண்டும்.
- 2) மலரில் இணைக்கப்பட்டுள்ள வினாக்களுக்குரிய இலக்கங்களைத் தெளிவாக எழுதி அவற்றிற்குரிய விடைகளை மட்டும் எழுதினால் போதுமானது. விடைகள் கருக்கமரகவும், எழுத்துக்கள் தெளிவாகவும் இருக்க வேண்டும்.
- 3) விடைகளை அச்சிடுவதோ, பிரதிசெய்வதோ, போட்டோபிரிதி எடுப்பதோ அனுமதிக்கப்படவில்லை.
- 4) போட்டியில் பங்குபற்றுபவர்கள் தங்கள் முழுப்பெயர், வீலாசம் வயது என்பவற்றை மறக்காது குறிப்பிடவும்.
- 5) வெளிவந்த ஞானச்சுடர் மலர்களில் இருந்தே வினாக்கள் எடுக்கப்பட்டுள்ளதால், விடைகளும் மலருக்குள் இருந்தே எடுக்கப்பட வேண்டும்.
- 6) சரியான விடைகளை எழுதும் வாசகர்களில் வெற்றியீட்டும் அதிஷ்டசாலிகளை சைப தெரிவு செய்யும்.
- 7) முதல் மூன்று அதிஷ்டசாலிகளுடன் மேலும் பத்துப்பேருக்கு ஆறு தல் பரிசில்களும் வழங்கப்படும் வெற்றியீட்டியோருக்கூரிய பரிசில்கள் ஞானச்சுடரில் 2001-ஆம் ஆண்டு மாத மலர் வெளியீடு நடைபெறும் தினத்தில் வழங்கப்படும். வெற்றிபெறும் அதிஷ்டசாலிகளுக்கு முடிபுகள் தபாலில் அறிவிக்கப்படும். ஆகவே போட்டியில் பங்குபற்றுவிவாசர் நமது வீட்டு முகவரிவைத் தவறாத தெளிவாக விடைத்தாளில் குறிப்பிடவும்.
- 8) கேள்விக்குரிய விடைகளை வாசகர் போட்டிக்குழு சந்திசியால் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை செவ்வச்சுத்திதி தொண்டைமாவாறு என்ற முகவரிக்கு 10-01-2001 முன்பு தபால் மூலமே தேரிலை கையளிக்கலாம்.

வாழ்வியலில் இறைத்தவம் மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை

~~~~~~

ஓ இருமதி கொளி சுரேசன் ஓ

மனித வாழ்வியலில் நாம், பிறநீதி. இறந்து ஆவலற்பட்டு வாரும் காலத்தில் எம்மால் இயன்ற நற்காரியங்களைச் செய்து நன்மை பெறல் சாவச்சிறந்ததாலும். மக்களுக்குச் செய்யும் சேவையே மகேசன் சேவை என நாம் எண்ணி வாழ வேண்டும்.

மனித வாழ்வியலில் நாம் பிற சது துன்பம் துடைத்து வாழும் சக்தியாக வாழவேண்டும். பட்டம், பதவி, பணம், குலம் என்பன நிச்சயமாக உயர்வைத் தர மாட்டா. பிறர் கருத்தை மதித்து, பிறருக்காகவே வாழவேண்டும். ஒருவருடைய கருத்து மற்றவர்க்கு முரண்பாடாகத் தான் தோன்றும். ஆனால் நாம் ஒவ்வொரு

வரும் நமக்காகக் கருத்தை உரு வாக்காது வாழக்கற்றுக் கொள்ளக் வேண்டும்.

நாம் முற்பிறப்பிற் செய்த நன்வினை, நினைகளின் பலனை கவே இப்பிறப்பிற் சுக, துக்கங்களை அனுபவிக்கின்றோம். இறைவன் நடுத்தினை வழுவாதவன். "நீதி தான் கடவுளின் வழிவாய்." அதற்குச் சிவம் என்ற பெயருண்டு சிவம் எனும் பெயர் நீதி, மனமும், நன்மை எனப்பல பெயரால் படும். எனன் நீதிபேணி நல்வாழ்வு வாழ்கின்றானோ, அவனே சிவனைப் போற்றி வாழும் சைவனாகின்றான். எவ்வயிரும் தன்னுயிர் போற்ற்பேணும் செய்த தன்மை பூண்டு வாழ்பவனே சைவனாகின்றான்.

" உற்றநோய் தோன்றல் உயிர்க்குறுகண் செய்புமை
அற்றே தவத்திற் குரு " என்பது திருவள்ளுவர் வாக்கியம்.

ஒருவர் நமக்குத் துன்பம் செய்வாராயின், நாம் அவர் மீது கோபம் கொள்ளக் கூடாது நாம் செய்த வினை அவர் மூலம் துன்ப

மாக வருகின்றது என எண்ணி வாழ்வில் அமைதி கொள்ளக் வேண்டும்.

" பகுத்துண்டு பல்நாயிர் ஒம்புதல் நூலோர்
தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை "

❖ இறைவன் கையில் நீ ஒரு கருவி என்று நினை. ❖

எனும் திருக்குறளில் வள்ளுவர் எடுத்துக் கூறுவதாகவுது. தான் பெற்ற உணவும் பொருள்களைப் பங்கிடு செய்து ஒருபங்கைத் தனது தேவைக்கு எடுத்துக் கொண்டு ஏனைய பங்கைப் பரிசாக் வருத்

தும் உயிர்களுக்கு உதவும் ஆறச் செயலானது கற்றுக்கொடுக்கத் தும் கூறும் ஆறச்செயல்வன் எவ்வாவற்றிலும் முதன்மை பெறும் கற்றுக்கொள்ள உடையது.

“ இகுந்தொம்பி இவ்வாழ்வமெல்லாம் விருத்தொம்பி வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு ”

எனும் குறுப்பாவினாடாக நாம் வாழ்விலே பொருள்களைச் சேர்த்து வேளாண்மை செய்யுத எமது வாழ்விற்கு மட்டுமல்ல, பசித்து வருபவர்க்கு விருந்து கொடுத்து அவர்களுக்கு உணவளிப்பதற்கேயாம். அது மட்டுமன்றி நாம் பொருள் சேர்க்கும் வகையாக அமைந்து பசித்து வருபவரின் வயிறு ஆரும். என வள்ளுவர் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். மக்கள் சேவையே மிகைகள் சேவை யாகும்.

வாழ்வியலில் இடம் பெறும் ஐம்பெரும் வேள்விகளாகிய (பஞ்சமகாயக்ளும்) பிரம்மயக்ளும் தேவயக்ளும், திரியக்ளும், அதிகியக்

ளும், பூதயக்ளும் என்பன பவரேவைகளாகத் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளன. திரியக்ளும் இறந்தவர்களுக்காகச் செய்யப்படும் வேள்வியாகும். அவர்களுக்கு அளிப்பொருள்களைப் படைத்து அவர்களது ஆதிமா சாத்தியடையப் பிரார்த்திக்கின்றோம். அஃதியக்ளும் விருத்தினர்களுக்காகச் செய்யப்படும் வேள்வியாகும். மற்றும் பூதயக்ளும் வீலங்குலம், உயிரினங்களுக்காகச் செய்யப்படும் வேள்வியாகும். இங்கு விவரங்கள், உயிரினங்களுக்கு உணவளித்தலே முக்கிய இடம் பெறவில்லை. ஜீவதானுண்ணியப் பேரேவாக்கிக் காணப்படும் மக்கள் சேவையைப் போற்ற முடியும்.

“ யாவர்க்குமாய் இறைவற் கொடுபச்சிவை யாவர்க்கு மாம்பல வகொரு வாயுறை யாவர்க்கு மாம்பலஹும் போதொரு வாய்ப்பிடி யாவர்க்கு மாம்பிறர்க் கன்னுரை தானே. ”

எனும் திருமந்திரத்தில் திருமூலர் பின்வருமாறு எடுத்துக் கூறுகின்றார். எத்திலையிலுள்ளார்க்கும் இன்பக் கூறாய் சிவனை அன்புடன் பச்சிவைவிட்டு வழிபடுதல்

கூடும். அதுபோல் யாவர்களாலும் உண்ணும் போது ஒரு வாய்ப்பிடி யுணவு உவகையுடன் பிறர்க்குக் கொடுத்தல் இனிதின் இயறும் இது அறக்கினை கூறாகும், அது

போலக் கேள்வியினும் வினையினும் இனியதாய் உள்ள நன்மொழிகளை ஆராய்ந்து வார்த்துக் கூறும் இன்னுரை இயற்றுக. செலவின்றி நாம் இறைவனுக்கும், பசவுக்கும், பிறர்க்கும் தொன்ற புரியும் மக்கள் சேவையை வாழ்வியலிற் போற்றி வாழ்கோமாக!

சைவர்களாகப் பிறந்த நாம் ஒவ்வொருவரும் எமது வாழ்வியலிற் சைவ ஒழுக்கங்களையும் கற்றத முறையிற் பேணுதல் வேண்டும்.

இம் சைவ ஒழுக்கங்களை நிகர்த்திய கருமங்களை மேற் கொள்ளல் வேண்டும். விவரிக்கப்படாத மதிப்பளித்தலும் - அணிதரும் வேண்டும். திருமுறை ஓததல், மாலை கட்டுதல், கோலம் ம்பாடுதல் வாழ்க்கில் மேற்கொள்ள வேண்டியவையாகும் இறுமட்டுமன்றிச் சிவபுண்ணியம், பசுபுண்ணியம் செய்தல், சைவ உணவு உட்கொள்ளல் என்பனவும் சைவ ஒழுக்கங்களாகப் பின்பற்றி மக்கள் சேவையே யகேசன் சேவைவாகப் போற்றி வாழ்கோமாக

திரிலோக சஞ்சாரி

நாரதருக்கு ' திரிலோக சஞ்சாரி ' என்ற பெயர் உண்டு. அவர் மூன்று உலகங்களிலும் பேசிய வருவதால் தந்தால் அப்பெயர் ஏற்பட்டது.

நாரதர் மட்டும்தான் திரிலோக சஞ்சாரியா? தாமதான்! எப்படி என்கின்றீர்களா?

நாம் ஒவ்வொரு நாளும் மூன்று உலகில் மர்ந்தி மாறி இருந்து வருகிறோம். கவைய நிலை தினமும் நமக்கு வருகிறது. இது ஒரு உலகமாகும். நவைய நிலையில் இன்னொரு உலகத்தில் இருக்கின்றோம். ஆழ்ந்த உறக்க நிலை வருகிறதுதவிரவா? அதுதான் மூன்றாவது உலகம். நான்தோறும் இம்மூன்று உலகங்களிலும் இருந்த பல் அனுபவங்களைப் பிபற்று வருகின்றோம்.

கவைய நிலையில் நம் மனம் எத்தகையது என்பதை நம்மால் அறிய முடியும். நவைய நிலையில் புற உலக அனுபவம் ஏற்படுகிறது. ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் உண்டாகும் அனுபவம் குற்றியும் நமக்கு மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்போது நாம் ஐடம் போன்ற ஐடக்கின்றோம். அதனால் அன்புவகை அனுபவம் நமக்குத் தெரிவதில்லை.

விஜயநகர காலத்தில் முருக வழிபாடு

• வே. அம்பிகைபாகன் •

[தொடர்ச்சி.....]

இலக்கிய மரபு நெறியிலே அடுத்த இடம்பெற்றதக்கவராக மயூர பவர் குமரகுருபரர். ஐந்து வயது வரை ஊமையாக இருந்து திருச்செந்தூர் முருகன் அருளாற் பேச்சாற்றல் பெற்றவுடன் 'கந்தர் கலிவெண்பா' வைப் பாடியவர். இவரது கனவிலே முருகன் தோன்றிக் 'குமர குருபர' என அழைத்த காரணத்தால் குமரகுருபரர் எனப் பெயர் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இது இக்கால முருக வழிபாட்டு நெறியில் தெய்வ - பக்த உறவு நிலைமையைத் தெளிவாக்குகின்றது. பல்வயர், சோழர் காலங்களிலே விலகி அடியார்களின் கவனித்தோன்றுவது மரபாக இருக்க விஜயநகர காலத்திலே முருகன் தோன்றுவது என்னும் மரபு வளர்கின்றது. வசவசித்தாநகக் கருத்துக்கள் ஊடாக முருகன் பொறிப்பு படும் பண்பும் அவதானிக்கற்குரியது. குமரகுருபரனுடைய கந்தர் கலிவெண்பாவுள் வசவ நித்தகக் கருத்துக்களை எடுத்துக்கூறி முருகக் கடவுளைத் துதி செய்வதாக அமைந்துள்ளது.

முருக வழிபாட்டு நெறியிலே காணப்பட்ட வேறுசில அம்சங்களை யும் அதே வேளை பொதுவாக இந்துக் கோவில்களுக்குரிய பொது அம்சங்களையும் கருக்கமரகப் பாடப்பது பொருத்தமானது. கோவில்கள விஸ்தரிக்கப்பட்டமை கோபுரம், கல்யாண மண்டபம், மேலதிக மண்ட பங்கள் முதலியவை புதிதாகச் சேர்க்கப்பட்ட நிலைமையை அவதானிக்க கலாம். திருவிழாக்கள் கிறப்பாக நடைபெற ஒழுங்குகள் பலராலும் செய்யப்பட்டன. பஸிவிடல் வழக்கம் - செம்மறி, எருமை - நிலவியதும் தூக்குக்காவடி வடுத்து நேர்த்தி கழித்ததும் காணப்பட்டமை அறியப் படுகிறது. 'இழிந்த செயல்' என்று லொளிதாட்டுப் புவணிகளாற் குறிப்பிடப்பெற்ற இதிநிகழ்வுகள் பிற்காலங்களிலும் - ஏன். இன்றும் கூடச் செல்வாக்குச் செலுத்துவதை அவதானிக்கலாம். தூக்குக்காவடி பெரும்பாலும் இன்றைய காலகட்டங்களிலும் முருகன் கோவில் களிலேயே சிறப்பாக நடைமுறைகிற் பெருமளவுதே காணப்படுகிறது. அன்றும், இன்றும் இது முருக வழிபாட்டு நெறியின் முக்கிய அம்சமாக அமைகின்றது எனலாம். இந்நிகழ்வின் தோற்றம், சங்ககால வெறி

மார்கழி மாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

01 - 12 - 2000 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை :- திரு. ஆ. மோகனசுந்தரம் (Bcom Hons)
சொற்பொழிவு :- 'கம்பன் சொன்ன அறம்'
வழங்குபவர் :- சொல் வாருதி இரா. கேதீசன்

08 - 12 - 2000 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை :- திரு. பு. ஸ்ரீவிக்கேஸ்வரன்
(அதிபர் பொன்னாலை வரதராஜப் பெருமாள் வித்தியாலயம்)
விடயம் :- 'இன்னிசை' (பக்கவாத்திய சகிதம்)
வழங்குபவர் :- இசை ஞான வித்தகர்
சிற்றம்பலம் சிவஞானராஜா
(ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி)

15 - 12 - 2000 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
அறிமுகவுரை :- திரு. க. சிவாஜி
(அதிபர் ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி)
சொற்பொழிவு :- 'இறவாத இன்ப அன்பு'
வழங்குபவர் :- செஞ்சொற் செல்வர்
திரு. ஆறுதிருமுருகன்

22 - 12 - 2000 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்
விடயம் :- 'முருக நாம பஜனை'
வழங்குபவர்கள் :- முருகனடியார்கள்
(பக்கவாத்திய சகிதம்)

29 - 12 - 2000 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

ஞானச்சுடர் மாத வெளியீடு மார்கழி - 2000

வெளியீட்டுரை :- சிவஸ்ரீ கு. தியாகராஜசர்மா (நீர்வை மணி)
மதிப்புரை :- மதுரகவி காரை அருளானந்தம்
(ஆசிரியர் ஸ்ரான்லீக் கல்லூரி | யாழ்)

வாசகர் போட்டி பற்றிய அறிவித்தல்

- 2000 -

ஞானச்சுடர் (தை தொடக்கம் ஐப்பசி) வரையிலான மலர்களில் பிரசுரிக்கப்பெற்ற விடயங்களில் வாசகர்களின் ஆர்வத்தினைப் பரீட்சிப்பதற்கான வினாக்கொத்து இம் மலரில் தரப்பட்டுள்ளது. வினாக்களுக்கான விடையினை 10 - 01 - 2001 ஆம் திகதிக்குமுன் சந்நிதியான் ஆச்சிரம முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கவும்.

போட்டியில் வெற்றியீட்டுவோர்க்குப் பெறுமதிமிக்க பரிசில்கள் வழங்கப்படும்.

இப் பரிசில்கள் 2001 தை மாத வெளியீடு நடைபெறும் 28 - 01 - 2001 ஞாயிற்றுக்கிழமை வழங்கப்படும்.

அன்பான வேண்டுகோள்

மலருக்குப் பொருத்தமான, தரமான சொந்த ஆக்கங்களை இலகு தமிழில் எழுதி எமக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு சமயப் பெரியார்களையும், அறிஞர் பெருமக்களையும் அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

கலர்க் குழு :

சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை.
செல்வச்சந்நிதி, தொண்டைமானாறு.